

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Exodus

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

9 מדוע עשיתו הדבר הזה ותחיון את הילדים ותאמרו
 המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העבדית
 כי היות הנדה בטרם תבוא אליו המילדת וילדו:
 2 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי
 2 כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו
 פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן תילוד היארה
 תשליכהו וכל-הבת תחיון:

f viva-
cos.

et factum est, quia hinc erant oblati
 dei domi, et fecit eis domos.
 2. 2. et fecit eis domos. c. 2. 2. gignit

CAP. 2. 11.
 Moses natus,
 servatus, in
 aula Reg.
 educatus, li-
 berationis
 specimen
 edic. in Mi-
 dian fugit,
 ibi vxorem
 ducit, & fili-
 um gignit.

א וילד איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה
 ותלד בן ותראה אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
 ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת נמא
 ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
 4 בסוף על-שפת היאר: ותתצב אחרו מרחק לדעה
 ה מה יעשה לו: ותהר בת פרעה לרחץ על היאר
 ונערתייה הלבת על יד היאר ותראה את התבה בתוך
 6 הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו
 את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
 7 העברים זה: ותאמר אחרו אל בת פרעה האלך
 וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
 8 הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה
 9 ותקרא את אס הילד: ותאמר לה בת פרעה הילכי
 את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
 האשה הילד ותניחהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת
 פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן
 11 המים משיתיהו: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
 אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש
 12 עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ירך את
 13 המצרי ויטמנהו בהלל: ויצא ביום השני והנה שני
 אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה:
 ויאמר

f obic-
uit.

f lacta-
uit cum

ה' בלא כפיק. ib. c. דגוישה. v. 3.

ויאמר מו שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגנו אתה 4
 אמר באשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן
 נודע הדבר : וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש מו
 להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ
 מצרים וישב על הנאר : ולכהן מדון שבע בנות ותבאנה 6
 ותדלנה ותמלאנה את הרחמים להשקות צאן
 אביהן : ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען וישק 7
 את צאנם : ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע 8
 מהרתן בא היום : ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד
 הרעים ונסדלה דלה לנו וישק את הצאן : ויאמר ב
 אל בנתיו ואני למד זה עובתן את האיש קראו לו
 ויאכל לחם : ויזאל משה לשבת את האיש ויתן את 21
 צפרה בתו למשה : ותלד בן ויקרא את שמו גרשם 22
 כי אמר גר הייתי בארץ נכריה :
 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאתו בני 23
 ישראל מן העבדה ויועקו ותעל שועתם אל האלהים
 מן העבדה : וישמע אלהים את נאקתם ויבר אלהים 24
 את ברתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : וירא כה
 אלהים את בני ישראל וידע אלהים :
 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדון א
 וינהג את הצאן אתר המדבר ויבא אל הר האלהים
 חרבה : וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך 2
 הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל
 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל 3
 הזה מדוע לא יבער הסנה : וירא יהוה כי סר לראות 4
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה
 ויאמר הנני : ויאמר אל הקרב הלם של נעליך ה
 מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
 קדש

Israelitas sub
 onere ge-
 menses Deus
 exaudit,

CAP. 2.
 III.
 & Mosen in
 Horeb libera-
 torem populi
 vocat,

לב 2 M קדש
 חסר י. 16. v.

6 קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
 7 מהביט אל האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את
 עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
 8 נגשיו כי ידעתו את מכאביו : וארד להצילו מיד
 מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
 9 ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
 10 ותחתי והאמרי והפריז והחוי והיבוסים : ועתה הנה
 11 צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ
 12 אשר מצרים לחצים אתם : ועתה לכה
 13 ואשלחה אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
 14 ממצרים : ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 15 כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 16 ממצרים : ויאמר בני אלהי עמך וזה לך האות
 17 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
 18 מעבדון את האלהים על החר הזה : ויאמר משה אל
 19 האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
 20 אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו
 21 מה אמר אלהים : ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר
 22 אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
 23 אליכם : ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל
 24 בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 25 יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם וזה שמי לעלם וזה
 26 זכרי לזה דר : לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
 27 אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
 28 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
 29 לכם במצרים : ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל
 30 ארץ הכנעני ותחתי והאמרי והפריז והחוי והיבוסים
 אל

renuentem
 erigit in frui-
 itque tris kai-
 loquatur ad
 seniores pop-
 & Regem, &
 felicem euen-
 tu promitti.

18 אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקולך ובאת אתה
 וקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה גלכה נא דרך
 שלשת ימים במדבר ונזכרה ליהוה אלהינו: ואני
 ידעתי כי לא ייתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
 חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל
 נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחזיקן ישלח אתכם:
 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו
 לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת
 ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
 ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר
 והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה
 אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה:
 ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש
 ויגס משה מפניו: ויאמר יהוה אלי משה שלח ידך
 ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד
 הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
 מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו
 אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה
 אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול הארת הראשון
 והאמינו לקול האת האחרון: והיה אם לא יאמינו גם
 לשני האותות האלה ולא ישמעו לקול ולקחת ממימי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
 והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אל יהוה כי אדני לא
 איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז
 דברה אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר

CAP. 7
 IV.
 Denuo mu-
 nus declinan-
 tem 3. signis
 confirmat.

Beaufort-
 nar & d'v-
 uis obli-
 ci opem pol-
 licetur. & fra-
 tris operam
 vicariam so-
 ciamque.

fin ar-
 da, PL.
 95.5.

יהוה M3 לג

v. 2. ק. ימה

14 יום כיֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בְּהַיּוֹת הַתֵּבֵן: וַיִּכּוּ שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נְגִישֵׁי פְרַעְיָה לְאֹמֶר מְדוּעַ לֹא כְלִיתֶם
 טו חֲקֵכֶם לְלֶבֶן כְּתֻמּוֹל שְׁלִשָּׁם נִסְתַּמּוֹל נִסְתַּמּוֹל: וַיִּבְאוּ
 שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרַעְיָה לְאֹמֶר לְמַדָּה
 16 תַעֲשֶׂה קִּיָּה לְעַבְדֶּיךָ: תִּכְּן אֵין נִתָּן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנֵינוּ
 אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מְכִיִּים וְחַטָּאת עִמָּךְ:
 17 וַיֹּאמֶר נְרָפִים אַתֶּם נְרָפִים עַל־כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָּה
 18 גּוֹבַחַה לַיהוָה: וְעַתָּה לְכוּ עַבְדוּ וְתִכְּן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם
 19 וְתִכְּן לְבָנֵים תִּתְּנוּ: וַיִּדְאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 בְּרַע לְאֹמֶר לֹא־תִגְרַעוּ מִלְּבַנְיָכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

Summa, Ez. 45: 12.

כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נְצִבִים לִקְרֹאתֶם בְּצִאתֶם
 21 מֵאֶת פְּרַעְיָה: וַיֹּאמְרוּ עֲלֵהֶם יְרֵא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט
 אֲשֶׁר הִכְּאַשְׁתֶּם אֶת־דְּרֵיהֶנוּ בְּעֵינֵי פְרַעְיָה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו
 22 לְתַתְּחַרְבַּ בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ: וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
 23 אֲדֹנָי לְמַדָּה הִרְעִיתָה לְעַם הַזֶּה לְמַדָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: וַטֹּאז
 בְּאֵתִי אֶל־פְּרַעְיָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לְעַם הַזֶּה וְהִצֵּל
 א לֹא־הִצֵּלְתָּ אֶת־עַמָּךְ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתִידָה
 תֵּרְאֶה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפְרַעְיָה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבִיד
 חֲזָקָה יִגְרֹשֶׁם מֵאֶרְצוֹ:
 14 ס ס ס יר

2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה:
 וַאֲרֵא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב כֹּאֵל שְׂרָי
 4 וְשָׂמִי יְהוָה לֹא נִדְעֵתִי לָהֶם: וְגַם חֲקַמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי
 אִתְּם לְתַת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְדֹּיִם
 ה אֲשֶׁר־גְּרָוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמַּת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְצַרִּים מֵעַבְדִּים אַתֶּם וְאוֹזְכָר אֶת־
 6 בְרִיתִי: לָכֵן אֹמֵר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מְצַרִּים וְהִצֵּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֵיכֶם
 וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְעוֹ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:
 וּלְקַחְתִּי

Vnde culpam in Mosen & Aaronem manserunt. Moses Deo supplicat.

CAP. 7 VI. & ab eo valide confirmatur de certitudine libertationis;

31. Jul. in Neph.

4. Jul. in nomine mee Deborah non cognitas.

7 וּמִקַּחְתִּי אִתְּכֶם לִי לְעַם וְהָיִיתִי לְבָם לְאֱלֹהִים וְיָדַעְתֶּם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּלוֹת
 8 מִצְרַיִם וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֵת
 9 יְדִי לְתֵת אֹתָהּ לְאֲבֹתְהֶם לִצְחָק וְלִיעֲקֹב וְנִתְּתִי אֹתָהּ
 לְבָם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה וְיִדְבַר מֹשֶׁה בֶן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה :

angustia.

& cum popu-
 lus prae an-
 gustia eum
 non audiret,
 ac Moses ad
 Regem ire
 recusaret, vt
 populum Isr.
 dimittere,
 quia tempus
 aderat &
 quarta gene-
 rario, e qua
 Moses & Aa-
 ron erant,
 quorum na-
 tales recen-
 sentur.

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרֹעֶה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 12 מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְיִדְבַר מֹשֶׁה
 13 לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ
 יִשְׁמְעוּנִי פְרֹעֶה וְאֲנִי עַרְל שְׂפָתַיִם :

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיְצַוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 14 וְאֶל־פְּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : אֱלֹהֵי רַאשֵׁי בֵית־
 אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנֹךְ וּפְלוּזָה חֲצִרֹן
 15 וּכְרַמֵּי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן : וּבְנֵי שִׁמְעוֹן וּמוֹאֵל וּזְמִין
 16 וְאַהֲרֹן וּזְבִין וְצַחֵר וְיִשְׂאוּל בְּנֵי דִבְנֵי־עִנְיָת אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 17 שִׁמְעוֹן : וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי לֹוִי לְתִלְדָתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 18 וּמֵרָרִי וְשֵׁנִי חִוִּי לֹוִי שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנֵה : בְּנֵי
 19 גִּרְשׁוֹן לְבָנָיו וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפַּחַתָם : וּבְנֵי קַהַת עֶמְרָם
 וְיִצְהָר וְחִבְרוֹן וְעֹזִיאֵל וְשֵׁנִי חִוִּי קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים
 20 וּמֵאֵת שְׁנֵה : וּבְנֵי מֵרָרִי מַחֲלִי וּמוֹשֶׁה אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 21 חֲלֹוִי לְתִלְדָתָם : וּבְנֵי עֶמְרָם אֶת־יֹוכָבֵד דָּדָתוֹ לֹוִי כ
 לְאִשָּׁה וְתִלְדַּ לֹו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְשֵׁנִי חִוִּי עֶמְרָם
 22 שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנֵה : וּבְנֵי יִצְהָר קַרְח וְנַפְגִּי
 23 וְזִכְרִי : וּבְנֵי עֹזִיאֵל מִי־שָׂאֵל וְאַלְצָבָן וְסִתְרִי : וּבְנֵי
 24 אַחֲרֹן אֶת־אֶל־יִשְׁבַע בֶּת־עֶמְיָנָדָב אֲחֹות נְחֻשָׁן לֹו
 25 לְאִשָּׁה וְתִלְדַ לֹו אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר

וּאֵת N א ט

4 ואת־איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 כה משפחת הקרחי: ואלעזר בן־אהרן לקח לו מבנות
 פוטאל לו לאשה ותלד לו אר־פינחס אלה ראשי
 6 אבות הלויים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר
 אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מ־ארץ מצרים
 7 על־צבאתם: הם המדברים אל־פרעה מלך־מצרים
 להוציא את־בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
 8 ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים: ס
 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר
 אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליך:
 ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני עבד שפתיים ואף־
 ישמע אלי פרעה: פ

א ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
 2 ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל־אשר
 אצוה ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני־
 3 ישראל מארצו: ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי
 4 את־אתי ואת־מופתי בארץ מצרים: ולא ישמעו
 אלכם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־
 צבאתי את־עמי בני ישראל מ־ארץ מצרים בשפטים
 ה גדלים: וידעו מצרים כי־אני יהוה בננתי את־ידי על־
 6 מצרים והוצאתי את־בני ישראל מתוכם: ויעש משה
 7 ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן־
 שבעים שנה ואהרן בן־שלוש־ושבעים שנה בדרגם
 אל־פרעה: פ

ו ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: כי ידבר
 אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־
 אהרן קח את־מטה והשלך לפני־פרעה יהי לתנין:
 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה
 יהוה

CAP. 7. VII.
 Deus Mofi
 fratrem ora-
 torem adiu-
 git, felicem-
 que euen-
 tum pollice-
 tur denuo,
 licet Pharan
 induratus re-
 nuat dimit-
 tere Israel.
 Magorum
 prestigis de-
 ceptus.

3 et ego indurabo cor Pharaoh, et mul-
 tiplicabo signa mea et prodigia mea in
 terra Egypti.
 4 et non audient
 uos: et ego inducam manum meam
 contra Aegyptum, et egredietur filius
 Israel de terra Aegypti.

יהוה וישלח אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו
 ויהי לתנין ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים 11
 ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטם בן: וישליכו 12
 איש מטתו ויהיו לתנינם ויבלע מטת אהרן את
 מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר 13
 דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבר 14
 לב פרעה מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר 15
 הנה יצא אשר נהפך לנהש תקח בידך: ואמרת אליו 16
 יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי
 ויעברני במדבר ונהה לא שמעת עד כה: כה אמר 17
 יהוה בנאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מבח בפיטה
 אשר בירי על הפיט אשר ביאר ונהפכו לדם: וחדנה 18
 אשר ביאר תמות ובאש היאר וגלאו מצרים לשתות
 מים מן היאר: ויאמר יהוה אל משה אבר 19
 אל אהרן קח מטת ונסה ידך על מימי מצרים על
 נהרתם: על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקנה
 מיטיהם ויהיודם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים 20
 וכאבנים: ויעשו בן משה ואהרן כאשר צוה יהוה
 וירם בפיטה ויה אר המים אשר ביאר לעיני פרעה
 ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21
 וחדנה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו
 מצרים לשתות מים מן היאר והי הדם בכל ארץ 22
 מצרים: ויעשו בן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב 23
 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויפן 24
 פרעה ויקא אל ביתו ולא שט לבו גם לזאת: ויחפרו
 כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו כה
 לשתות ממימי היאר: ויצלא שבעת ימים אחרי

Vnde ro. ph.
 gis percuitu:
 Agyptus.
 mutacione
 aquarum in
 sanguinem

מב N 2 הכות

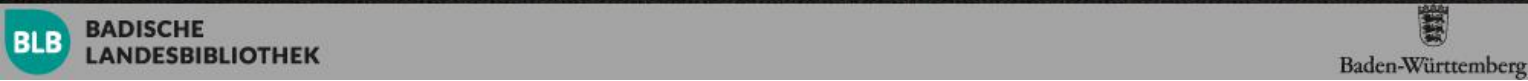
הקות יהוה את היאר : ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה
 2 6 אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני : ואם מאן אתה
 לשלח הנר אנכי נגף את כל נבולך בצפרדעים :
 2 8 ושרץ היאר צפרדעים ועליו ובאו בביתך ובחצר
 משכבך ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובנחורך
 2 9 ובמשארותיך : ופכה ובעמך ובכל עבדך ועלו
 א הצפרדעים : ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
 נטה את ידך במטה על הנהרות על היארים ועל
 2 האנמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים : ויט
 אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
 3 את ארץ מצרים : ויעשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו
 4 את הצפרדעים על ארץ מצרים : ויקרא פרעה
 למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר
 הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזכו
 ה ליהוה : ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
 אעתיר לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים ממצר
 6 ומבתיך רק ביאר תשארגה : ויאמר למחר ויאמר
 7 כדברך למען תדע כי אין ביהוה אלהינו : וסרו
 הצפרדעים ממצר ומבתיך ומעבדך ומעמך רק ביאר
 8 תשארגה : ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
 אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה :
 9 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים
 מן החצלות ומן השדות : ויצפרו אתם חמרים דמרים
 ומבאש הארץ : וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד
 את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה :
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
 את מטתך והך את עפר הארץ והיה לכןם בכל ארץ
 מצרים

CAP. VII.
 VIII.
 immissione
 ranatum.

† intra
 quod
 tempus.

† resp. uel. q. et uidet. Phobol. qd.
 ratio. qd. resp. ratio. qd. app. q.
 I I Thr. 3. uauit. cor. suum. et non
 56. auduit. ad. eos. quem. in.
 hui. locutus. e. itaq.
 כבד. gravis. fuit.

pediculorum.

13 מצרים ויעשו לכן ויש אהרן את גידו כמטהו ויש את
 עפר הארץ ותהי הנגף באדם ובבהמה בכל עפר
 הארץ היתה כנגוס כמלך ארץ מצרים ויעשו לכן 14
 החרטמים כלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו
 ותהי הנגף באדם ובבהמה ויאמרו החרטמים אל מו
 פרעה אנבע אלהים הוי ויחוק לב פרעה ולא שמע
 אלהים כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה 16
 אל משה השכם בנקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
 המיטה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח 17
 בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
 מצרים את הערב וגם הארמה אשר הם עליה
 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמך 18
 עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 בקרב הארץ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר 19
 יהיה האת הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב ככד ביתה כ
 פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ
 מפני הערב ויקרא פרעה אל משה ולאמר ויאמר 21
 לבו זכחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון 22
 לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן
 נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך 23
 שלשת ימים נלך במדבר ונבתנו ליהוה אלהינו
 כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם 24
 ונבתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא
 תרחיקו ללכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה כה
 אנכי יוצא מעמך והעמרתני אל יהוה וסר הערב
 מפניה מעבדיו ומעמך מחר רק אל יסר פרעה חתל
 לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ויצא משה 26

f multi-
tudo pe-
diculo-
rum, v.
14.

iv. 13.

infectorum.

מעס

N 3 מ ג

27 מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר משה

וילט הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:

8 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את

העם:

פ

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו

כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:

3 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: הנה

יריהוה הויה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמרים

4 בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה

יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות

ה מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר

6 מחור יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את

הדבר הזה כפחות וימת כל מקנה מצרים ומקנה

7 בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא

מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא

שלח את העם:

פ

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא

חפניכם פתח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני

9 פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על

האדם ועל הבהמה לשחין פתח אבעבועות בכל

ארץ מצרים: ויקחו את פתח הכבשן ויעמדו

לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה והי שחין

אבעבועות פתח באדם ובהמה: ולא יכלו החרטמים

לעמוד לפני משה מפני השחין קריהוה השחין

12 בחרטום ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה

ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה:

ד

13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר

והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה

אלהי

evr. v. ix.
Fellis in pe-
cudes.

6.
Inflammati-
onis vlcrosoe
in brutis &
hominibus.

7.
grendinis.

† favilla
v. 10.

† pustu-
lis, v. 10.

† v. 8.

† v. 9.

12

13

אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת 14
 אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
 בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ כי עתה שלחתי 15
 את ידי וצף אותך ואת עמך בדבר ותפחד מן
 הארץ ואלם בעבור זאת העמדתיך בעבור הוראתך 16
 את עמי ולמען ספר שמי בכל הארץ עודה מסתולל 17
 בעמי לבלתי שלחם : הנני ממטיר כעת מחר ברד 18
 כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום
 הוסדה ועד עתה : ועתה שלח העז את מקנה ואת 19
 כל אשר לה בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
 בשדה ולא יאסף הפיתה וירד עליהם הברד וכתו :
 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנני את עבדיו 20
 ואת מקנהו אל הבתים : ואשר לא ישם לבו אל 21
 דבר יהוה ויעיב את עבדיו ואת מקנהו בשדה :

*et. 16. et profecto / propter hoc con-
 sidera. propter videri fuerit
 probatum. man. i. et ad narra-
 tum roman. met. in univ. facta
 פניד Nahl, praet. H.
 752 enarravit. inf. Piel.*

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי 22
 ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
 כל עשב השדה בארץ מצרים : וט משה את מטהו 23
 על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלה אש ארצה
 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : ויהי ברד ואש 24
 מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה
 כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי : ויהי הברד כה
 בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד
 בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל 25
 עץ השדה שבד : רק בארץ גשן אשר ישם בני ישראל
 לא היה ברד : וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן 27
 ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
 הרשעים : העתירו אל יהוה ורכ מהית קללת אלהים 28
 וברד

אלהי העברים
 שלח את עמי
 ויעבדני כי בפעם
 הזאת אני שלח
 את כל מגפתי אל
 לבך ובעבדיך
 ובעמך בעבור
 תדע כי אין כמני
 בכל הארץ כי
 עתה שלחתי את
 ידי וצף אותך
 ואת עמך בדבר
 ותפחד מן הארץ
 ואלם בעבור
 זאת העמדתיך
 בעבור הוראתך
 את עמי ולמען
 ספר שמי בכל
 הארץ עודה
 מסתולל בעמי
 לבלתי שלחם
 הנני ממטיר
 כעת מחר ברד
 כבד מאד אשר
 לא היה כמוהו
 במצרים למן
 היום הוסדה
 ועד עתה ועתה
 שלח העז את
 מקנה ואת כל
 אשר לה בשדה
 כל האדם והבהמה
 אשר ימצא בשדה
 ולא יאסף הפיתה
 וירד עליהם
 הברד וכתו
 הירא את דבר
 יהוה מעבדי
 פרעה הנני את
 עבדיו ואת
 מקנהו אל הבתים
 ואשר לא ישם
 לבו אל דבר
 יהוה ויעיב את
 עבדיו ואת
 מקנהו בשדה
 ויאמר יהוה
 אל משה נטה
 את ידך על
 השמים ויהי
 ברד בכל ארץ
 מצרים על
 האדם ועל
 הבהמה ועל
 כל עשב
 השדה בארץ
 מצרים וט
 משה את
 מטהו על
 השמים ויהוה
 נתן קלת
 וברד ותהלה
 אש ארצה
 וימטר יהוה
 ברד על ארץ
 מצרים ויהי
 ברד ואש
 מתלקחת
 בתוך הברד
 כבד מאד
 אשר לא היה
 כמוהו בכל
 ארץ מצרים
 מאז היתה
 לגוי ויהי
 הברד כה
 בכל ארץ
 מצרים את
 כל אשר
 בשדה
 מאדם ועד
 בהמה ואת
 כל עשב
 השדה הכה
 הברד ואת
 כל עץ
 השדה שבד
 רק בארץ
 גשן אשר
 ישם בני
 ישראל לא
 היה ברד
 וישלח
 פרעה ויקרא
 למשה
 ולאהרן
 ויאמר
 אלהם
 חטאתי
 הפעם
 יהוה
 הצדיק
 ואני
 ועמי
 הרשעים
 העתירו
 אל יהוה
 ורכ מהית
 קללת
 אלהים
 וברד

29 וברד ואש לחה אתכם ולא תספיקו לעמוד: ויאמר אליו
 משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אליהוה
 הקלות יחדלו והברד לא יהיה עוד למען תדע כי
 ל יהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי מרס היראון
 3 מפני יהוה אלהים: וחפשתה והשערה נכתה פי
 2 חשערה אביב וחפשתה גבעל: והחטה והכפמת לא
 3 נכו כי אפילת הנה: ויצא משה מעם פרעה את העיד
 ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר
 3 לא נתהו ארצה: ונרא פרעה כי חדל המטר והברד
 לה והקלות ויסק לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב
 פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
 ביד משה:

1 sculmas
 2 Zea,
 3 lcf. 28,
 25.
 3 laren-
 tia (sine
 spiriti.)

ט ו פ פ פ

CAP. X.
 locustarum.

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
 את לבו וארז לב עבדיו למען שתי אתתי אלה
 2 בקרבו: ולמען תספר באזני בנה ובן בנה את אשר
 התעללתי במצרים וארז אתתי אשר שמתי כם
 3 וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה
 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עדמתי
 4 מאנת לענת מפני שלח עמי וועבדני: כי אסמאן
 אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך:
 ה וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ
 ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
 6 ואכל את כל העין הצמת לכם מן השדה: ומלאו
 אתיך וכתה כל עבדיך וכתה כל מצרים אשר לא דאו
 אתיך ואכות אבותיך מיום היותם על האדמה עד
 7 היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה
 אליו

לע

אֱלֹהֵי עַד־מִתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים
 וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמָּרֹם תִּדְעַ כִּי אֶבְרָה
 8 מִצְרַיִם : וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲה
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָכֵן עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי
 הַהֲלֹכִים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ גִלְדַּ בְּכַנְיֵנוּ
 9 וּבְכַנּוּתֵנוּ בַּצְּאֲנָנוּ וּבְכַקְרָנוּ גִלְדַּ כִּי חָג־יְהוָה לָנוּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְמֵי בֶן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־
 11 טַפְכֶם רְאוּ כִי רָעָה נֹגֵד פְּנֵיכֶם : לֹא בֶן לָכֵן גַּא הַגְּבֵרִים
 וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיַּגִּדְשׁ אַתָּם
 12 מֵאֵת פְּנֵי פְרַעֲה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה נִטֵּה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרְצָהּ וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 13 הַשָּׂאִיר הַפֶּהָד : וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטְהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיְהוֶה נִחַג רוּחַ־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
 הַלֵּילָה הַפֶּהָד הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאֶרְצָה :
 14 וַיַּעַל הָאֶרְצָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל־גְּבוּל
 מִצְרַיִם כְּכֹד מְאֹד לִפְנֵי לֹא־הָיָה בֶן אֶרְבָּה כְּמוֹ
 וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־בֶן : וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ
 הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת־כָּל־פְּרֵי הָעֵץ
 אֲשֶׁר הוֹתִיר הַפֶּהָד וְלֹא־נֹתֵר כָּל־יָדֵק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב
 16 הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּמְהַר פְּרַעֲה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה
 וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם : וְעַתָּה
 17 שָׂא נָא חֲטָאתִי אֶךְ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְיִסַּר מֵעַלִי רַק אֶת־חַמּוֹרַת הוּא : וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲה
 18 וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה : וַיַּחֲפֹד יְהוָה רוּחַ־חֹק מְאֹד וַיֵּשֶׂא
 אֶת־הָאֶרְצָה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אֶרְבֶּה אֶחָד
 בְּכָל־גְּבוּל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲה וְלֹא כֹ
 שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר נָא וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר יְהוָה

21 ויאמר יהוה אל משה נמה ידך על השמים ויהי חשך
 22 על ארץ מצרים ומש חשך: ויש משה את ידו על
 השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
 23 ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
 24 אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה
 ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג
 כה גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן
 26 בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקננו
 ילך עמנו לא תשא פרסה כי ממנו נקח לעבד את
 יהוה אלהינו ואנחנו לא נרע מה נעבד את יהוה עד
 27 באנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
 28 לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל
 29 תספ ראות פני כי בינס ראתך פני תמות: ויאמר משה
 בן דברת לא אספ עוד ראות פניך: פ

א ויאמר יהוה אל משה עוד ננע אחד אביא על פרעה
 ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלהו כלה
 2 גרש גרש אתכם מזה: דברנא באוני העם וישאלו
 איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי
 3 זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
 4 משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
 4 ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
 ה בחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור
 5 בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור
 6 השפחה אשר אחר הרחיים וכל בכור בהמה: והיתה
 צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר במהו לא נהיתה
 7 וכמהו לא תקף: ולכל בני ישראל לא ידריך כלב
 לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
 יהוה

יפתח באתנח י. 29

9. fenebratum.

CAP. 10. XI.
 10.
 Cædis primogenitorum, antequam
 Israëlitz iu-
 bebantur va-
 si aurea &
 argentea pe-
 tere ab æ-
 gyptiis.

8 יהוה בין מצרים ובין ישראל : ויגדו כל עבדיך אלה
אלי והשתחווי לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי-כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי-את :
9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
אליכם פרעה למען רבות כופתי בארץ מצרים :
10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני
פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני-
ישראל מארצו : D ויאמר יהוה אל משה א
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם
2 ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו
3 אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
4 להם איש שיה לבית אבת שיה לבית : ואסימעת הבית
מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
5 במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו עליהם : שיה ה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
6 תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
7 הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל
8 את הברשך על הפתים אשר יאכלו אתו פהם : ואכלו
את הברשך בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים
9 יאכלו : אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי
אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תותרו
ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרף :
10 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
11 ליהוה : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
12 כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם
לכם

CAP. II.
XII.
& Pascha ce-
lebrare fe-
cundum le-
ges praefi-
ptas.

f pro numero, Lev. 17: 23.
f nume-
zabitis.

f eru-
dam. Num. 6: 19.

יהוה בין מצרים ובין ישראל : ויגדו כל עבדיך אלה אלי והשתחווי לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי-כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי-את : ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות כופתי בארץ מצרים : ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני-ישראל מארצו : ויאמר יהוה אל משה א ואל אהרן בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית : ואסימעת הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו עליהם : שיה ה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל את הברשך על הפתים אשר יאכלו אתו פהם : ואכלו את הברשך בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים יאכלו : אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תותרו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרף : וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם לכם

לכם לאת על הפתים אשר אתם שם וראיתי את-
הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
14 בהפתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון
וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגגו:
טו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו
שאר מבתיכם כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש
16 החוא מישראל מיום הראשן עד-יום השבעי: וביום
הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש
יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר יאכל
17 לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את-
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדרתיכם
18 חקת עולם: בראשן בארבעה עשר יום להדש בערב
תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים להדש בערב:
19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל-אכל
מחמצת ונכרתה הנפש החוא מעדת ישראל בנר
כ ובאורח הארץ: כל-מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות: פ

21 ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אלהם משכו
וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
22 ולקחתם אגרת אזוב וטבלתם בהם אשר-בסוף
והנעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם
אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר:
23 ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-
המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא
24 יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף: ושמרתם את-
כה הדבר הזה לחק-לך ולבניך עד-עולם: והיה כי-תבאו
אל-הארץ אשר יתן ידעה לכם כאשר דבר ושמרתם

† fet-
mentu-
tum, v.
20.
† v. 19.

את

4 2 † custo-
diarum.

צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שפלים הוא ליהוה

להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה

שפלים לכל בני ישראל לדוחם: פ

3 3 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן

4 4 נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנות כסף ומלתה

מה אתו אז יאכל בו: תושב ושקיר לא יאכל בו: בבית

46 אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה ועצם

47 לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור

אתה גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז

יקרב לעשתו והיה כאזכרה הארץ וכל ערל לא יאכל

4 9 בו: תורה אחת יהיה לאורח ולגר הגר בתוככם:

ג ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

5 1 ואת אהרן בן עשו: ד והיה בעצם היום

הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על-

צבאתם: פ

א וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר

3 כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר

משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם

ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם

4 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בהרש

ה האקוב: והיה כייביאף יהוה אל ארץ הכנעני והחתי

והאמרי והחני והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך

ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת

6 בהרש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי

7 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה

8 לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת

לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי

9 בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידה ולזכרון בין

עיניך

quibus fas
uel nefas
Pascha come-
dere.

CAP. 13.
XIII.
Liberationis
memoria re-
tenenda festo
azymorum,

Sanctifica mihi omne primogenitum
in filiis Israel; in hominibus, in animalibus
mali; et in asina.

ואני הנני מחוק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה 17
 בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני 18
 יהוה בהכבדני בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים 19
 הקהל לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
 מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין 20
 מחנה ישראל והיו הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
 זה אלזה כל הלילה: ויטמשה את ידו על הים ויולך יהוה 21
 את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לתרבה
 ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים בניבשה והמים 22
 להם חומה מימנם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו 23
 אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים:
 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים 24
 בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן כח
 מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה 25
 מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו 26
 המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את 27
 ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים 28
 לקראתו ויגער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו
 המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה
 הפאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני 29
 ישראל הלכו בניבשה בתוך הים והמים להם חמה
 מימנם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל 30
 מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת
 הים: וירא ישראל את חרב הגולה אשר עשה יהוה 31
 במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

percutibus Aegyptiis.

f cum diff. cultare.

f Itus, Gen. 49: 24

Hinc timor & fides apud Israelitas.

CAP. 15. 15. Moyses hymno

לאמר P A D

v. 28. בראש עמוד סימן כ"ה שמו.

ויבאו
 אחריהם
 ואכבדה
 בפרעה
 ובכל חילו
 ברכבו
 ובפרשיו
 וידעו מצרים
 כי אני יהוה
 בהכבדני
 בפרעה
 ברכבו
 ובפרשיו
 ויסע מלאך
 האלהים
 הקהל לפני
 מחנה ישראל
 וילך מאחריהם
 ויסע עמוד
 הענן מפניהם
 ויעמד מאחריהם
 ויבא בין
 מחנה מצרים
 ובין מחנה
 ישראל והיו
 הענן והחשך
 ויאר את הלילה
 ולא קרב זה
 אלזה כל הלילה
 ויטמשה את
 ידו על הים
 ויולך יהוה את
 הים ברוח קדים
 עזה כל הלילה
 וישם את הים
 לתרבה ויבקעו
 המים ויבאו בני
 ישראל בתוך
 הים בניבשה
 והמים להם
 חומה מימנם
 ומשמאלם
 וירדפו מצרים
 ויבאו אחריהם
 כל סוס פרעה
 רכבו ופרשיו
 אל תוך הים
 ויהי באשמרת
 הבקר וישקף
 יהוה אל מחנה
 מצרים בעמוד
 אש וענן ויהם
 את מחנה מצרים
 ויסר את אפן
 כח מרכבתיו
 וינהגו בכבדת
 ויאמר מצרים
 אנוסה מפני
 ישראל כי יהוה
 נלחם להם במצרים
 ויאמר יהוה
 אל משה נטה
 את ידך על הים
 וישבו המים
 על מצרים על
 רכבו ועל פרשיו
 ויט משה את
 ידו על הים
 וישב הים
 לפנות בקר
 לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו
 ויגער יהוה את
 מצרים בתוך
 הים וישבו
 המים ויכסו את
 הרכב ואת הפרשים
 לכל חיל פרעה
 הפאים אחריהם
 בים לא נשאר
 בהם עד אחד
 ובני ישראל
 הלכו בניבשה
 בתוך הים והמים
 להם חמה מימנם
 ומשמאלם ויושע
 יהוה ביום ההוא
 את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת
 על שפת הים
 וירא ישראל
 את חרב הגולה
 אשר עשה יהוה
 במצרים וייראו
 העם את יהוה
 ויאמינו ביהוה
 ובמשה עבדו

היום ויבני ישראל הלכו בים סוף בתוך הים :

פ

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ב ותצאן כל הנשים אחריה בהפיים ובמחלות ותענן להם מרים שירו ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים :

cui Miriam respondet.

ויוסף משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים :

Iter populi per desertum Sur, ubi in Mare quae edulcorata, & statutum promissum que datum.

ויבאו מרתרו ולא יכלו לשתות מים מפרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה :

וילנו העם על משה לאמר מה נשתה :

ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עין כה וישלף אל הים וימתחו המים שם לו חק ומשפט וישנסתו ויאמר אם שבו ע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפואך :

Iter in Elin,

וישם שמים עשרה ענת מים ושבעים תמרים ויחנרו שם על המים :

ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר ביד אילם ובין סיני בחמישה עשר יום להודש השני לצאתם מארץ מצרים :

CAP. 17. XVI. & Sin, ubi populo iterum anurmuranti, Deus panem coelitus promittit.

וילנו כל עדת בני ישראל ועל אהרן במדבר : ויאמרו אל הים בנני ישראל מיתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הנישר באכלנו לחם לשבע כידו צאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל חסדל הזה ברעב :

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקחו דבר יום ביומו למען אנפנו הילך בתורת אסלא :

והיה ביום הששי והקינו את אשר יבאו והיה משנה ה על

ס ב P 2

ויולנו ל 20

et dixit. S. auicade audierit vo. tem. domini. de. tuo. et. rellom. in. multis. que. fecit. et. auipullaverit. praeceptis. eius. et. custodierit. omnia. statuta. eius. omnes. infirmitates. suam. populi. in. desertum. non. prope. cap. 16. quia. ego. sum. domini. Medice. sum.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

est. 2. p. 1. in. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

17. in. #. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

6 על אשר ילקטו יום ויום: ויאמר משה ואהרן
 אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא
 7 אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד
 יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי
 8 תלוננו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם
 בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע
 יהוה את תלנתיכם אשר אתם מליגם עליו ונחנו
 9 מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
 ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
 ויפנו אל הסדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיני:

פ

11 וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני
 ישראל דבר אלהם לאמר בין הערפלים תאכלו בשר
 ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
 13 ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר
 14 היתה שכבת השלל סביב למחנה: ותעל שכבת השלל
 והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על
 15 הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
 הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא
 16 הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר
 צוה יהוה לקטו מפנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת
 17 מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן
 18 בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר
 ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי
 19 אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל דותר מפנו
 ב עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים מפנו

† rotundum.

† superfluum accept.

quotidie legendum & edendum, certa mensura.

עד
 השליוק י. 13. תלוננו י. 7.

עֲדֹבֶקֶר וְרָם הוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מִשֶּׁה :
 2 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כִּפִּי אָכְלוּ וְהֵם הַשֶּׁמֶשׁ 2
 וְנָמַס׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֶמֶר 2
 לְאַחַד וַיָּבִיאוּ כָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר 3
 אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבֹתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה
 מִחַד אֶרֶץ אֲשֶׁר־תֵּאֱפוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ
 וְאֶת כָּל־הָעֵדָה הִנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתִּי עַד־הַבֶּקֶר׃
 2 וַיִּנְיָחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ 2
 וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־כֹה
 שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַלַּיִם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת 6
 יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־בוֹ׃ וַיְהִי 7
 בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִדְּבָעִם לִלְקֹט וְלֹא כִצְאוּ׃
 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם
 לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻרְתַי׃ רֹאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת 9
 עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ
 תַּחְתּוֹתָיו אֶל־יְצֵא אִישׁ מִמִּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ ל
 הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן 1
 וְהוּא כֹזֵרַע נָד לָקֹן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ׃ וַיֹּאמֶר 2
 מֹשֶׁה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מֵלֵא הָעֶמֶר מִמֶּנּוּ
 לְמִשְׁמַרְתִּי לְדַרְתֵּיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
 הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּדוֹעֵי־אֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֲדֹנָי קַח צִנְצֻנֹת אֶחָת וְתֵן 3
 שִׁמְחָה מֵלֵא־הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתִּי
 לְדַרְתֵּיכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיָחוּ אֲהֲרֹן 4
 לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתִּי׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַפֶּן־לֶחֶם
 אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־בָּאֵם אֶל־אֶרֶץ נוֹשְׁבֵי אֶת־הַפֶּן
 אָכְלוּ עַד־בָּאֵם אֶל־קִצְחַ אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעֶמֶר עֲשִׂוִּיתָה 6
 הָאִפָּה הוּא׃

excepto Sab-
batho.

Cuius pars ad
posteritatis
memoriam
feruari de-
buit.

f cori-
andri,
Num:
11:7.

tur-
nam.

ויסעו P 3 סג

פתח באתנה v. 20.

CAP. 17.
XVII.
In Massa &
M. riba Mo-
fes aquas e
petra elicit.

א וַיִּסְעוּ כָּל־עֵרֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין לְמַעְיָהֶם
עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים וְאֵין מַיִם לְשִׁתָּת־הָעַם וַיִּרְבּוּ
הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִּנּוּ לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תִּרְיֹבֹן עִמָּדִי מִה־תִּנְסֹן אֶת־יְהוָה׃
וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶה־הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת־מִקְנֵי
בְּצִמָּא׃ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מַה־אַעֲשֶׂה לָּעָם
הַזֶּה עֵד מַעֵט וּמִקְלָנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹד
לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשָּׁה אֲשֶׁר הִכִּיתָ
בּוֹ אֶת־הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ׃ הֲנֵנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁמָּה
עַל־הַצֹּר בְּחֶרֶב וְחִפְזִת בְּצֹר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשִׁתְּהוּ
הָעָם וַיַּעַשׂ בֶּן־מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם מַסָּה וּמִרְיָבָה עַל־דִּיבֹי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־נִסְתָּם
אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הִישׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם־אֵין׃ פ

Amalek, Isra-
elem inua-
de. s. oratione
Mofis vini-
aur.

וַיָּבֹא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִיַּד
אֲנָכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי וַיַּעַשׂ
יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק וּמִטָּה
אֶתְרֹן וְחֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָדִים מִטָּה
יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יְדוֹ וְגִבְרַת עַמְלֵק׃ וַיִּדְּוּ
מִטָּה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתּוֹ וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ
וְאֶתְרֹן וְחֹר תִּמְכוּ בְּיָדוֹ מִזֶּה אַחַד וּמִזֶּה אַחַד וַיְהִי יָדוֹ
אֲמוֹנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת־עַמְלֵק
וְאֶת־עַמּוֹ לַפִּי־חֶרֶב׃

At in rei me-
moriā cre-
ta.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֵאת זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים
בְּאָזְנוֹ יְהוָה׃ כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זְכוֹרֹן עַמְלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם׃ וַיְכַן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי׃ וַיֹּאמֶר
כִּי־יָד עַל־כָּס יֵה מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעַמְלֵק מִיַּד דָּר׃
וַיִּשְׁמַע

I 1 8. full, quando eleuabat
manu sub A. pro ualebat
A. quando quiescere fecit manum
I 2 Juan. A. pro ualebat Amalek
f. 171 quicquid, 3. fol. H.
I 3
I 4 Moses expressit hoc mandato ad ben-
edictum eschilayest.
D. J. W. Imperial. in H. profuit.
J. J. M. anoz.
15. 16. A. ad uicem uel Moschallone
uicem uel nomen eius: Donianus
I throno & uicillium manu.
uof. 16. 2. dixit, quia manus super
thronum Doniani, bellum Do-
miano uel in Amalek: a gene-
ratione generationis.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיָּא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־זַפְרָה אִשְׁתּוֹ מִצְרַיִם וְאֵת שְׁנֵי בָנָיָהּ אֲשֶׁר שָׂם הָאֱחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵי יִתִּי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה וְשֵׁם הָאֲחֵר אֲלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֹזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּב פְּרִיעָה וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמַּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא הֵנּה שָׁם הָרַר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׂקָךְ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אֵיךְ לָדַעַתָּה לְשָׁלוֹם וַיִּבְאֵר הָאֱלֹהִים וַיֹּסֶפֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶרֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצֵּאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלַם יְהוָה וַיַּחֲד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרִיעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְהֶם מִמַּחַת יַד־מִצְרַיִם עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֹהֶרֶן וְכָל זֶקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְהִי מִצְדָּרֹת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשֹׁפֵט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֶּקֶר עַד־הָעֶרֶב וַיִּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לְעָם וַיֹּאמֶר מִהֲהַחֲבִיב הָיָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לְעָם מִדּוֹעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדָּה וְכָל־הָעָם נֹעֵב עֲלֶיךָ מִדְּבַקֶּר עַד־עֶרֶב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־בָא מוֹ אֵלַי

CAP. XVIII.
XVIII.
Iethro Mofi
genero suo
uxorem &
filios adfert,

magis cogit, magis esse debuit
pne onibus digni quam de illa ipse
et, quo superbe egant. supra
illud, sc. 60.
TAT Superbe egit. 2. par. A.

cique nimis
granato per
totum diem,

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיָּא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־זַפְרָה אִשְׁתּוֹ מִצְרַיִם וְאֵת שְׁנֵי בָנָיָהּ אֲשֶׁר שָׂם הָאֱחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵי יִתִּי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה וְשֵׁם הָאֲחֵר אֲלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֹזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּב פְּרִיעָה וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמַּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא הֵנּה שָׁם הָרַר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׂקָךְ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אֵיךְ לָדַעַתָּה לְשָׁלוֹם וַיִּבְאֵר הָאֱלֹהִים וַיֹּסֶפֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶרֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצֵּאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלַם יְהוָה וַיַּחֲד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרִיעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְהֶם מִמַּחַת יַד־מִצְרַיִם עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֹהֶרֶן וְכָל זֶקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְהִי מִצְדָּרֹת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשֹׁפֵט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֶּקֶר עַד־הָעֶרֶב וַיִּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לְעָם וַיֹּאמֶר מִהֲהַחֲבִיב הָיָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לְעָם מִדּוֹעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדָּה וְכָל־הָעָם נֹעֵב עֲלֶיךָ מִדְּבַקֶּר עַד־עֶרֶב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־בָא מוֹ אֵלַי

16 אלי העם לדרש אלהים : כִּי־יְהִי־הָיָה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי

וּשְׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵי הָאֱלֹהִים

17 וְאֶת־תּוֹרֹתַי : וַיֹּאמֶר חֲתָן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבַר

18 אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה : נִבְל תִּבְל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעַם הַזֶּה

אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כַבֵּד מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא־תוּכַל עֲשׂוֹהוּ

19 לְבַדָּךְ : עֲתָה שָׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצֶךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיָּה

אִתָּה לְעַם מִלֵּךְ הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאת אִתָּה אֶת־הַדְּבָרִים

כ אֶל־הָאֱלֹהִים : וְחִוַּחַרְתָּה אִתָּה־ם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־

הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדְּרֹךְ יִלְכוּ בָהּ וְאֶת־

הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן : וְאִתָּה תְּחֹזֶה מִכָּל־הָעַם אַנְשֵׁי־

חַיִל יִרְאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אִמְתִּי שִׁנְאִי בְּצַע וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם

שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת :

2 וּשְׁפַטְנוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדְּבַר הַגִּדְלָה

יְבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּהֶם וְהִקַּל מֵעֲלֶיךָ

23 וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ : אִם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצוּךְ אֱלֹהִים

וְיִבְלַת עִמָּךְ וְגַם כָּל־הָעַם הַזֶּה עַל־מִקְמוֹ יָבֹא בְּשָׁלוֹם :

הֵן וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר : וַיִּבְחַר

מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן אֹתָם רֵאשִׁים עַל־

הָעַם שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת :

26 וּשְׁפַטְנוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבַר הַקָּטָן יְבִיאוּ

27 אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּהֶם : וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

אֶת־חֲתָנוּ וַיִּלַּךְ לוֹ אֶל־אֲרָצוֹ :

א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם

2 הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי : וּדְסָעוּ מִדְּפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי

3 וַיִּחַנּוּ בְּמִדְבַר וַיַּחֲזֶק שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר : וּמֹשֶׁה עָלָה

אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה־

4 תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : אֲתֶם רֵאשִׁיתֶם

אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים

וַיִּרְאוּבָא

consilium dat de constituendis iudicibus inferioribus

quod is amplexus foceram dimittit

In hoc videlicet ex omni populo viri viriles timentes deum, viros veritate, aduersos auaritiam, et peruersos super eos principes millitarum, principes tentationum, principes fidei, quatuordecim, et principes decem, etc.

4 Nos videlicet, quae sunt Regum, etc. et elevati, i. tunc nos super alas aquilamm, etc. ad nos, etc.

CAP. 19. In Sinat Deus Moyses ad se in montem vocat, eique mandat, ut populo nunciet, se illum in pe. illum tibi electurum, si voci suae paruerit.

*2.) et rursus, si audiendo audierit
in sociis meis, et custodierit
pacem meam, et erit mihi pe-
cuniam pro omni populo,
quia michi ipse omnia dabo.
3.) et rursus, si michi regnum
hereditatum figens dabo.*

וַיֹּאבֵד אֶתְכֶם אֱלֹהִים : וְעִתְרוּ אֶם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי ח
וַיִּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי וְהִיִּיתֶם לִי סֹגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־
לִי כָל־הָאָרֶץ : וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלַכַת כְּהֵנִיסוּנִי קְדוֹשׁ 6
אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאבֵד 7
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשְׁמַע לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
וְהָאֱלֹהִים אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה : וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ 8
כָּל־אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם
אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִכִּי בָא אֵלֶיךָ 9
בְּעָב הָעֶנָּן בְּעַבְיֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲפֹד וְגַם־בְּךָ
יֵאמְרוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקַדְשֵׁתָם הַיּוֹם 1
וּמָחָר וּכְבַדְסוּ שַׁמְלַתָם : וְהָיוּ נֹכְדִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי־ 1
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי כָּל־הָעָם עַל־הָרֹם סִינַי :
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת 1 2
בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָּל־הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת : לֹא־תִגַּע 3
בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִפְקַל אֲוִירָה יִרְהֹאֵם בְּהַמָּה אִם־אִישׁ
לֹא־יִחִיָּה בְּמִשְׁחֵי הַיָּבֵל הַזֶּה יַעֲלוּ בְּהָר : וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־ 1 4
הָהָר אֶל־הָעָם וַיִּקְרָשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְבְּסוּ שַׁמְלַתָם :
וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְדִים לַשְּׁלִשִׁת יָמִים אֶל־הַנֶּגֶשׁוּ מו
אֶל־אִשָּׁה : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבְּקָר וַיְהִי קֶלֶת 1 6
וּבְכָר קִיָּם וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֹד 1
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה : וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת 1 7
הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַבְּבוּ בַּמַּחֲתִית הָהָר : וְהָרֹם 1 8
סִינַי עֵשָׂן בָּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עֲלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעֲלֶה
עֲשָׂנוּ כְּעֵשֶׂן חֲבִבִּשׁוּן וַיַּחֲרֹד כָּל־הָהָר מְאֹד : וַיְהִי קוֹל 1 9
הַשֹּׁפָר חֹזֵק וְחֹזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנו
בְּקוֹל : וַיֵּרֵד יְהוָה עַל־הָרֹם סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא כ
יְהוָה לְמִשְׁחֵי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעֲלֶה מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה 2 1

*Quod ubi po-
pulus spon-
det, cum lin-
ctificari &
paratum esse
praecipit.*

*Deus die 3.
in montem
descendit, &
ad Moſen lo-
cutus, inter
fulgura &
tonitrua*

*† sicut
sumus.*

אל ע א Q

1 3 לא תרצה: ם לא תנאף: ם

2 לא תננב: ם לא תענה: ם

3 4 לא תחמד בית רעה: ם לא תחמד בית רעה: ם

5 לא תחמד אשר רעה ועבדו: ם

6 וזמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעה: פ

7 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול

8 השפר ואת ההור עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

ffuman-
tem, Jel.
7: 4

9 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל

10 ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל

11 תיראו כי לבעבור נפוט אתכם פא האלהים ובעבור

12 תהיה זראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם

13 מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:

14 ויאמר יהוה אל משה פה תאמר אל

15 בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי

16 עמכם: לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא כ

17 תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את

18 עלתיך ואת שלמיה את צאנה ואת בקרה בכל

19 המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך:

20 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהו נזרת

21 כי חרבה הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות

22 על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

idololatria
denovo probi-
betur, & cul-
tus in altari
simplex prae-
cipitur.

in omni loco, quo memorare fu-
erit nomen meum, veniam ad te
& benedicam tibi.

18. פ פ פ יח

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: כי תקנה א

2 עבד עבדי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי

3 חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא

4 ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו

5 בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא

בגפו עב Q 2

f cum
corpore
suo
(solo)
v. 4

CAP. XXI
XXI
Iura perso-
narum.
De feruis na-
numittendis.

v. 1. הַבְּנֵי: וְאִם אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְיֶה אֶת אֲדֹנָי אֶת־
 6 אֲשֶׁר וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֶא חֲפָזִי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־
 הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֹת אוֹ אֶל־הַפְּזוּזָה וְרָצַע
 7 אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּפֶּה וְעָבְדוּ לְעַלְמִים: ׀ וְכִי־
 יִמְכַר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא בְּעֵצַת הָעֶבְדִּים:
 8 אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיה אֲשֶׁר לֹא יַעֲרָה וְהַפְדָּה לְעַם
 9 גְּבֻרֵי לֹא־יִמְשַׁל לְמִכְרָה בְּבָגְדוֹ בָּהּ: וְאִם לִבָּנוּ יִיעֲרָה
 כַּמִּשְׁפָּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־אֲחֵרֶת יִקַּח לָהּ
 1 אִשָּׁה כַּסִּיתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְדַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ אִשָּׁה
 2 לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיֵצֵאָה חָנֹס אִין בְּסָף: ׀ מִכָּת
 3 אִישׁ וּמֵת מוֹת יוֹמֵת: וְאִשֶׁר לֹא צִדָּה וְהָאֱלֹהִים אֵינָה
 לְדָוֹ וְשִׁמְתִי לָהּ מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף שָׂדֵה: ׀
 4 וְכִי־יִזְדֹּר אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֵרְמָה מֵעַם
 5 מִזְבְּחֵי תִקְחֵנוּ לְמוֹת: ׀ וּמִכָּת אָבִיו וְאִמּוֹ
 6 מוֹת יוֹמֵת: ׀ וְגִבּוֹ אִישׁ וּמְכָרוֹ וּנְמַצָּא כִידּוֹ
 7 מוֹת יוֹמֵת: ׀ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
 8 יוֹמֵת: ׀ וְכִי־יִרְבֵּן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־
 9 רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֲרֶבֶץ וְלֹא יָמוּת וּנְפֵל לְמִשְׁכָּב: אִם־
 יָקוּם וְהִתְחַלֵּף בְּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ תִקַּח הַפְּקָדָה רֶגֶץ
 כ שְׁבִיתוֹ יָמָן וּרְפָא רְפָא: ׀ וְכִי־יִכָּה אִישׁ
 אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמָּתוֹ בְּשֹׁכֵט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקָם
 2 יִנָּקֵם: אִךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲבֹד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ
 2 הָיָא: ׀ וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה
 וְיֵצֵאוּ וְלֹדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית
 3 עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים: וְאִם־אִסּוֹן יִהְיֶה
 4 וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: עַן תַּחַת עַן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד
 5 כַּה תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כֹּוֹה תַּחַת כֹּוֹה פָּצַע תַּחַת
 6 פָּצַע חַבּוּלָה תַּחַת חַבּוּרָה ׀ וְכִי־יִכָּה אִישׁ

mancipatio
 facti volun-
 taria.
 Ancillarum
 manusillio
 dicitur.
 Poena homi-
 cidii.
 parricidii,
 plagu huma-
 ni,
 maledic. pa-
 rent.
 lationis non
 lethalis.
 fratric in
 feruus.
 lationis gra-
 uida.
 lationis.

+ per-
 forabit.
 Hubula
 Dent.
 15:17.
 I 2 debi-
 tum
 I 2 coniu-
 gale
 ref. 12. Percutens vi-
 rum, si mortuus fuerit,
 moriendo morietur.
 in H. הנה peroffit.
 I 5 percutiens patrem suum,
 & matrem suam, moriendo
 morietur.
 I 7 maledicens patri suo & matri
 suae moriendo morietur.
 I 9 pugna,
 Icl. 5:14.

איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי
 27 ושלחנו תחת עינו : ואם ישן עבדו או ישן אמתו יפיל
 לחפשי ושלחנו תחת שנו :
 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת מקול יסקל
 29 השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור
 נגח הוא מתמול שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו
 והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת :
 אם ספר יישת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושת ל
 עליו : או בן גח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו :
 אם עבד יגח השור או אמה בסקו של שים שקלים יתן
 33 לאדניו והשור יסקל :
 בור או כייכרה איש בר ולא יכפנו ונפל שמה שור
 או חמור : בעל חמור ישלם כסה לבעליו והמת
 יהיה לו :
 וכי יגח שור איש את שור לה
 רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
 36 את הפרת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמול
 שלשם ולא ישמרנו בעליו שלשם שור תחת
 השור והמת יהיה לו :
 שור או ישה וטבחו או מכרו חכשה בקר ישלם תחת
 השור וארבע צאן תחת הישה : אם בפתחת ימצא
 2 חגב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה חשמיש
 עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בנגבתו :
 אם המצא תמצא בידו חגבה משור עד חמור עד
 3 שה חיים שנים ישלם :
 אם כרם ושלה את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
 4 שדהו ומיטב פרמו ישלם :
 אם ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
 9 שלם ישלם המבער את חכערה :
 יהי

cornu-
peta, v.
39.
ff. 49, 9.

De boue cor-
nupeta.

De damno ex
putco apetto.

De boue bo-
uem interi-
mente.

De abiegato-
ribus.

CAP. כב.
XXII.
Poena furis
nocturni &
diurni.

depassionis

incendii.

fin per-
fossione,
ler. 2. 34.
profur-
to 5. v.
3.
fv. 2.

inten-
dium.

v. 37. ben Afch. & ben Naph. Item Bal. ben tir, Hap Angl. hoc vclia in-
inchoant Cap. 22, v. 4. בעירו לך.

Lex de depo-
sito,

יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשומר ונגב מבית
 7 האיש אם ימצא הנגב ישלם שנים : אם לא ימצא
 הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
 8 ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על-
 המזר על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר
 כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשעו
 9 אלהים ישלם שנים לרעהו : ם כי יתן
 איש אל רעהו חמור או שור או שיה וכל בהמה
 לשומר ומת או נשבר או נשבה אין ראיה : שבעת
 יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
 רעהו ולקח בעליו ולא ישלם : ואם נגב ינגב מעמו
 12 ישלם לבעליו : אם טורף יטרף יבאחו עד המרפה
 לא ישלם : פ

commodato,

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין
 13 עמו שלם ישלם : אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר
 14

stupro,

הוא בא בשכרו : ם וכי יפתה איש בתולה
 אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה :
 16 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישלם כמהר
 17.18

tdotan-
do.

maleficus,
Sodomia,

הבתולת : ם מכשפה לא תחיה : כל שכב עם
 19 בהמה מות יומת : ם זבח לאלהים יחרם בלתי

idololatria ;

ליהרה לבדו : וגר לא יתונה ולא תלחצנו כי גרים
 20 הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון :

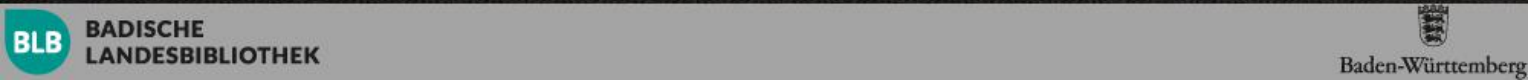
vidua & pu-
pillis non la-
dendis.

אם יענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע
 21 אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
 נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : פ

21 persequimini non populos & non
 opprobrios cum, quid persequi fas est
 in terra israel.
 22 I omnes viduam & pupilla non affe-
 gabis.
 23 Si affligendo affligeris cum iure
 si clamando clamaverit ad me, au-
 dico etiam clamorem eius.

De yfura &
pignore,

אם כסף מלוה את עמי את העני עמף לא תהיה
 24 לו כנשה לא תשימון עליו נשף : אם חבל תחבל
 26 שלמת רעה עד בא השמש תשובנו לו : כי הוא
 כסותח

כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במיה ישלב ודעה כי
יצעק אלי ושמעתי כיהנוני אני :

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר :
מלאכתך ודמעתך לא תאחר בכור בניה תתן לי :
תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לי : ואנשי כדש תהיון לי ובשר בשדה ל
טרפה לא תאכלו לכלב משלכון אתו :

לא תשא שמע שווא אל תשת ירך עסדרשע א
להיות עד המס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא
תענה על רב לנמת אחרי רבים לחמת : ודל לא
תחר ברובו :

המרו תעה השב תשיבנו לו :
חמור שנאף רבין תחרת משאו וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו :

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא
אצדיק רשע : ושחר לא תקח כי השחר יעור פלחים
ויספה דברי צדיקים : וגר לא תלחין ואתם ידעתם

את דפוש חגר כיהגרים הייתם בארץ מצרים : ושש
שנים תזרע ארץ ארצה ואספת את תבואתה :
והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אבני עפר :

ויתרם תאכל תורת השדה בן תעשה לכרמך לזיתך :
ששת ימים תעשה מעשה וביום השביעי תשבת
למען ינות שורך וחמרה וינפש בן אכה וחר :

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים
תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים טו
תאכל מצות פאשר צויתך למועד חדש האביב כי
בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריכם : ותג הקציר 16
בכורי

חסר 15. v. קמין בזק ibid. כסותו ק. v. 26.

27. diei non maledicis et prur
pt in populo the non maledicis
† primi-
tias scu-
gum
tuarum.
† primi-
tias vi-
nitui.

2. non eris post multos ad mala
et non respondebis super lite, ad
declinam dnm post multos ad peruce
ludum.

5. cum videns aliquem adhibere te
substanti sub omni suo et cessabit a
loquendo cum et deservendo dese-
ret cum eo.

6. non declinabis iudicium eyn
et sic in lite tua.
In verbo mendaci elongabit te
innocentem et justum. Ne occidas
quia non justitabo impium.

8. quia minus non accipiet
quia minus non accipiet
in pervertet verbo justorum

De honoran-
do Magistra-
tu,
De primitiis,

& mortici-
niis.

CAP. כב.
XXIII.
De iudicam
officio.

De anno Sab-
batico,

& die Sab.

idololatr.

De 3. Fellis
anniuersar.
Azymorum,

Pentecostes, Tabernac.

colle- tionis, 34:24.

בכורי מעשיה אשר תורע בשנה וחג האֶסֶף בצאת
 17 השנה באספה את מעשיה מן השנה: שלש פעמים
 18 בשנה יראה כל זכורה אל פני הארץ יהוה: לא
 תופח על חמין דם זכותי ולא יליון חלב חגי עד בקר:
 19 ראשית בכורי ארמיתך תביא בית יהוה אלהיך לא-
 תבשל גרי בחלב אמו: פ

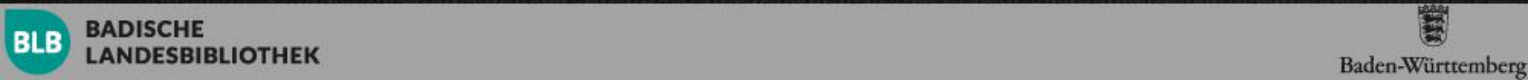
Angelus in- creatus Dux promissus, cui obedien- dum. Obedientiae gratia.

כ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולהביאך
 אל המקום אשר הנגתי: השמר מפניו ושמע בקלו
 אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי
 אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר
 ואיבתי את איביך וצרתני את צרריה: כי ילה מלאכי
 לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
 24 החוי והיבטי והכחתי: לא תשתחוה לאלהיהם
 ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי דם תהרסם
 וישבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם
 ובנה את לחמך ואת מימיה ותקרתי מחלה מקדנה:
 ד לא תהיה משבלה ועקרה בארצה את-

ecce ego mitto angelum coram
 tu, qui custodiam te in via, & ad-
 vespitem te, ut non perdat te in
 manu hostium, & in loco quem para-
 vi tibi. 2. Cave ne facias cum eo, ut
 non sit rebellis super te, quia cum
 fuerit praesens, & tu non fueris, tu
 non poteris resistere ei. 3. Non
 facies cum eo, ut non sit rebellis
 super te, quia cum fuerit praesens,
 & tu non fueris, tu non poteris
 resistere ei. 2. 3. inimi-
 cum
 agam,

27 מספר ימיה אמלא: את ימיה אמלא: את ימיה אמלא: את ימיה אמלא:
 את כל העם אשר תקא בהם ונתתי את כל איביך
 28 אליה ערף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את
 29 החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אנרשנו
 מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה
 ל עליה חית השדה: מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר
 31 תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבלה מים סוף
 ועד ים פלשתים וממדר עד הנהר כי אתן בידכם
 32 את ישבי הארץ וגרשם מן הארץ: לא תכרת להם
 33 ולא להיהם בדין: לא ישבו בארצה פן יחטאו אתה לי
 כי תעבר את אלהיהם כי יתיה לך למוקש: פ
 ואל

colle- tionis, 34:24.
 2. Cave ne facias cum eo, ut
 non sit rebellis super te, quia cum
 fuerit praesens, & tu non fueris, tu
 non poteris resistere ei. 3. Non
 facies cum eo, ut non sit rebellis
 super te, quia cum fuerit praesens,
 & tu non fueris, tu non poteris
 resistere ei. 2. 3. inimi-
 cum
 agam,

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב א
 ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
 2 ונגש משה לברו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא
 יעלו עמו: ויקא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
 3 ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו
 4 כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את
 כל דברי יהוה וישכם בפקד ויבן מזבח תחת ההר
 ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת וזבחו זבחים
 שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם
 6 באגנות וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית
 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
 7 ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
 8 הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
 9 הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
 10 ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת
 11 רגליו כמעשה לכנת הספיד וכעצם השמים לטחר:
 12 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
 13 ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה
 14 אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
 15 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ויקם משה
 16 והושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל
 17 הזקנים אמר שבו לנו ער אשר נשוב אליכם
 18 ותנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יש אלהם:
 19 ויעל משה אל ההר. ויבם הענן את ההר: וישבן
 20 כבוד יהוה על הר סיני ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא
 21 אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד
 22 יהוה פאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויקא

כד. CAP. XXIV.
 Moses condi-
 tiones foederis populo
 refert, acceptas ab eo
 consignat &
 sanguine firmat:

Deus Illuzi
 apparitio-
 ne appro-
 bat,

Moses ad fe-
 reuocat per
 4. dies &
 noctes.

sic-
 los. Jcf.
 41: 9

משה R א פ

משנה בתוך הענן ויעל אל ההר יהי משנה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה :

פ פ פ יט 19

CAP. 24-
XXV.
Tabernacu-
lum sibi ex-
trui Deus
vult, in quo

א וידבר יהוה אל-משנה לאמר : רב אל-בני
 ישראל ויקח-לי תרומה מאת כל-איש אשר
 1 ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר
 4 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן
 ה ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילם מאדמים וערת
 6 תחשים ועצי שטים : שמן לפאר בשמים לשמן
 7 המשחה ולקטרת הסמים : אבני-שהם ואבני-מזאזים
 8 לאפור ולהישן : ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : ככל
 אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
 9 תבנית כל-כליו וכן תעשו : וועשו ארון עצי
 10 שטים אמתים וחצי ארפו ואצה וחצי רחפו ואמה
 11 וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ
 12 תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע
 13 טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
 14 על-צלעו האחת ושתי טבעת על-צלעו השנית :
 15 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב : והבאת את
 16 הכדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את-הארון
 17 טו בהם : בטבעת הארון יהיו הכדים לא יסרו מכנו :
 18 ונתת אל-הארון את העדת אשר אמן אליך : ועשית
 19 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי
 20 רחפה : ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה
 21 אתם משני קצות חכפרת : ועשה כרוב אחד מקצה
 22 מזה וכרוב אחר מקצה מזה מן-הכפרת תעשו את
 23 הכרבים על-שני קצותיו : והיו הכרבים פרושי כנפים
 למעלה

Arca foederis

Propinac-
tium

Cherubini

למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
 אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים : ונתת אתה 21
 הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן אתה
 הערת אשר אתן אליך : ונועדתי לך שם וברתי אתך 22
 מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון הערת
 את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל : פ

Menis,

ועשית שלחן עצי שטים אפתיים ארכו ואמדה רחבו 23
 ואמה וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור ועשית לו 24
 זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית כה
 זר זהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעות זהב 26
 ונתת את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע
 דגליו : לעמדת המסגרת החזיון הטבעות לבתים לבדים 27
 לשאת את השלחן : ועשית את הפרים עצי שטים 28
 וצפית אתם זהב ונשאתם את השלחן : ועשית 29
 קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
 טהור תעשה אתם : ונתת על השלחן לחם פנים ל
 לפני תמיד : פ

†Scutel-
lx
Num
4: 7.

Candela-
brum.

ועשית מנורת זהב טהור מקשה תילעשה המנורה 31
 ודבה וקנה גביעה בפתריה ופרחיה ממנה יהיו :
 וששה קנים יוצאים מעריה שלשה קני מטה מצדה 32
 האחד ושלשה קני מטה מצדה השני : שלשה גבעים
 משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים
 משקדים בקנה האחר כפתור ופרח בן לששת הקנים
 היוצאים מן המנורה : ובמנרה ארבעה גביעים משקדים 34
 כפתריה ופרחיה : וככתור תחת שני הקנים מנורה לה
 וכפתור תחת שני הקנים ממטה וכפתור תחת שני
 הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה :
 בפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלת מקשה אהת זהב 36

hosp
rebandu

טהור פכ R 2

י יתיר v. 31. דק דגוש v. 29.

37 טהור : ועשית ארבע נרותיה שבעה והעלה את
 38 נרותיה והאיר על עבר פניה : ומלקחיה ומחתתיה
 39 זהב טהור : כפר זהב טהור יעשה את כל
 מ הכלים האלה : וראו ועשה בתבניתם אשר אתה
 א מדאה בחר : ואת המשכן תעשה
 עשה ריעת שש משור ותכלת וארגמן ותלעת שני
 2 כרבים מעשה השב תעשה אתם : ארבע היריעה
 האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
 3 היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת : חמש
 היריעת תהיו חברת אשר אל אחתה וחמש ריעת
 4 חברת אשר אל אחתה : ועשית ללאת תכלת על
 5 שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
 6 בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית : חמישים
 ללאת תעשה ביריעה האחת וחמישים ללאת תעשה
 מקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילת
 6 ללאת אשר אל אחתה : ועשית חמישים קרסי
 זהב וחברת את היריעת אשר אל אחתה בקרסים
 7 והיה המשכן אחד : ועשית ריעת עזים לאהל על
 8 חמישין עשתי עשרה ריעת תעשה אתם : ארבע
 היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה
 9 היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה ריעת :
 וחברת את חמש היריעת לכר ואת שש היריעת
 לכר וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל :
 2 ועשית חמישים ללאת על שפת היריעה האחת
 הקיצונה בחברת וחמישים ללאת על שפת היריעה
 1 החכרת השנית : ועשית קרסי נחשת חמישים וחבאת
 את הקרסים בלאת וחברת את האהל והיה אחד :
 2 וסרה הערף ביריעת האהל חצי היריעה הערפת

CAP. כו
 XXVI
 Tabernaculi
 aulsa, liga-
 menta Sec-
 gmentata.

תסרה

2 quod
 abunde

תסרו על אחרי המשכן : והאפיה מזה והאפיה כזה 13
 בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן
 מזה ומזה לכפתו : ועשית מכסה לאהל ענת אילם 14
 מאדמים ומכסה ענת החשים מלמעלה : פ
 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים : עשר 16
 אמורת ארך הקרש ואמה וחצי האמה לחב הקרש
 האחד : שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל 17
 אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן : ועשית את 18
 הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה :
 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני 19
 אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע המשכן 20
 השנית לפאת צפון עשרים קרש : וארבעים אדניהם 21
 כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד : ולירכתי המשכן ימה תעשה 22
 ששה קרשים : ושני קרשים תעשה למקצעת 23
 המשכן בירכתים : ויהיו תאמם מלמטה ויחדו 24
 יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת
 בן יתיה לשניהם לשני המקצעת יהיו : והיו שמנה 25
 קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים
 תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד :
 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן 26
 האחד : וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית 27
 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה :
 והבריח תתיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל 28
 הקצה : ואת הקרשים תצפר זהב וארן טבעתיהם 29
 תעשה זהב בתיים לבריחם וצפית את הבריחם זהב :
 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר : ל

ועשית R 3 פ 1

Tabulate.

combi-
natz-16:
22.

fanguli,
26: 28.

בית המדרש

Vclum.

31 וְעָשִׂיתָ פְּרֹכֶת תְּבֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מְעֻשָׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים :
 32 וְנִתְּתָהּ אֵתָּהּ עַל אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שָׁטִים מִצַּיִם זָהָב
 33 וְוִיהֶם זָהָב עַל-אַרְבָּעָה אֲדָנֵי-קֶסֶף וְנִתְּתָה אֵת הַפְּרֹכֶת
 תַּחַת הַקְּרָסִים וְהִבֵּאתָ שֹׁמֵה מִבֵּית לַפְּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן
 הָעֵדוּת וְהַבְדִּילָה הַפְּרֹכֶת לֶכֶס בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ
 34 הַקֹּדֶשִׁים : וְנִתְּתָה אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת כְּקֹדֶשׁ
 לָהּ הַקְּרָשִׁים : וְשָׂמַתְּ אֶת הַשְּׁלֶחַן מִחוּץ לַפְּרֹכֶת וְאֶת-
 הַפְּנִדָּה נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל צִלְע הַמִּשְׁבָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחַן
 36 תִּתֵּן עַל-צִלְע צָפוֹן : וְעָשִׂיתָ מִסְךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּבֵלֶת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מְעֻשָׂה רֻקָּם :
 37 וְעָשִׂיתָ לַמִּסְךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
 וְוִיהֶם זָהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת :

CAP. כז. XXVII. Altare facieriorum.

א וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים חֲמִשָּׁה
 אַמּוֹת אֶרֶךְ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב רְבֹוע יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ
 2 וְשֹׁלֵשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ : וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו
 3 מִמֶּנּוּ תְּחִיּוּן קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ סִירֹתָיו
 לְדֹשֶׁן וְיָעִיז וּמִזְרָקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל-כֵּלָיו
 4 תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכָּפָר מְעֻשָׂה רִשֶׁת נְחֹשֶׁת
 וְעָשִׂיתָ עַל-הָרִשֶׁת אַרְבַּע טַבָּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע
 5 קְצוֹתָיו : וְנִתְּתָה אֹתָהּ תַּחַת כְּרֻכַּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה
 6 וְהִיְתָה הָרִשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְעָשִׂיתָ כְּדִים לַמִּזְבֵּחַ
 7 בְּדֵי עֲצֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת : וְהִבֵּאתָ אֶת-כְּדָרָיו
 8 בְּטַבָּעֹת וְהָיוּ הַכְּדִים עַל-שְׁתֵּי צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת
 9 אֹתוֹ : נֹכַח לַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כְּאִשֶׁר הִרְאִיתָ אֶת-
 אֹתוֹ בְּהַר סִינַי : וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֲצֵר
 הַמִּשְׁבָּן לַפֶּתַח נֹגֵב-תִּימְנָה קְלָעִים לַחֲצֵר שֵׁשׁ מְשֹׁר
 10 מֵאֵהָ כְּאֵמֶה אֶרֶךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶת : וְעַמּוּדָיו עֲשִׂיתָ
 וְאֲדָנֵיהֶם

Atrium.

f ambitum. 35. 4.

יהם דגושה 30. 7.

ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף :
 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו 1
 עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
 כסף : ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה 2
 עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה : ורחב החצר לפאת 3
 קדמה מורה חמשים אמה : וחמש עשרה אמה 4
 קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה :
 ולפתח הימנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה 5
 ואדניהם שלשה : ולשער החצר מסך עשרים 6
 אמה תכלת וארנקן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה : כל 7
 עמודי החצר סביב מהשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
 נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים 8
 בחמשים וקמה המש אמורת שש משור ואדניהם
 נחשת : לכל כלי המטכן בכל עבדתו וכל יתרתיו 9
 וכל יתרת החצר נחשת : 20 כ ס ס ס
 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם כ
 שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל 2
 מועד מהויץ לפרכת אשר על העדרת יערך אתו
 אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חבת עולם
 לדרתם מאת בני ישראל : 3
 ואתה א
 הקרב אליה את אהרן אחיה ואת בניו אתו מתוך
 בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש לאהרן 4
 אחיה לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל
 חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את
 בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי : ואלה הבגדים 4
 אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת משפץ מצנפת
 ואבנט

ciusque ve- lum.

Oleum in candelabri usum.

Veres sacer- dotales Pon- tif. max.

3 candel- latus

וועמדיו ק' v. II.

ואבנני ועשו כגדר קדש לאהרן אחיו ולבניו
 1 לה לכהנו לי : והם יקחו את הזהב ואת
 התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
 2 השש : וישחם כסא סד פסל זאחז אהזו :
 3 ועשו את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 4 ושש משור מעשה חשב : שתי כתפת חברת יהיה
 5 לו אל שני קצותיו וחבר : וחשב אפדתו אשר
 6 עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 7 שני ושש משור : ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת
 8 עליהם שמות בני ישראל : ששה משמתם על
 9 האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן
 10 השנית כתולדתם : מעשה חרש אבן פתותי חתם
 11 תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
 12 מסכת משבצות זהב תעשה אתם : ושמת את
 13 שתי האבנים על כתפת האפר אבני זכרון לבני
 14 ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
 15 שתי כתפיו לזכרון : וועשית משבצת
 16 זהב : ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם
 17 מעשה עבד ונתתה את שרשרת העבדת על
 18 טו המשבצת : וועשית חסן משפט מעשה
 19 חשב כמעשה אפר תעשנו זהב תכלת וארגמן
 20 ותולעת שני ושש משור תעשה אתו : רבוע יהיה
 21 כפול ורת ארבו ורת רחבו : ומלאת בו מלאת אבן
 22 ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הטור
 23 האחר : והטור השני נפק ספיר ויהלם :
 24 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה : והטור
 25 הרביעי תרשיש ושחם וישפה משבצים זהב
 26 יהיו במלואתם : והאבנים תתין על שמות בני
 27 ישראל

1 Ephod.

2. Pectorale
3. gemmis
ornatum.

4. ocellata.
5. 39.

4 in ter-
minis
positos.

7 opple-
turas.
8 Sma-
ragdus,
39: 10.

9 cyanus
39: 22.
10 achas-
tes, 39:
11 32.
12 fame-
thyitas,
39: 12.

ו י י ז י ח י ט י י

ישראל שתיים עשרה על-שמתם פתוהי חותם איש

2 על-שמו תהיין לשני עשר שבט : ועשית על-החשן

2 3 שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : ועשית על-

החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-

2 4 שני קצות החשן : ונתתה את-שתי עבתת הזהב על-

שתי הטבעת אל-קצות החשן : ואת שתי קצות שתי כה

העבתת מתן על-שתי המשבצות ונתתה על-

2 6 כתפות האפר אל-מול פניו : ועשית שתי טבעות

זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו

2 7 אשר אל-עבר האפור ביתה : ועשית שתי טבעות

זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפור מלמטה

ממול פניו לעמדת מחברתו ממעל לחשב האפור :

2 8 וורכשו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפור

בפתיל תכלת להיות על-חשב האפור ולא-יהי

2 9 החשן מעל האפור : ונשא אהרן את-שמות בני-

ישראל בחשן המשפט על-לבו בבאו אל-הקדש

לזכרון לפני-יהוה תמיד : ונתת אל-חשן המשפט ל

את-האורים ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו

לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-

3 1 לבו לפני יהוה תמיד : ועשית את-

מעיל האפור כליל תכלת : והיה פיראשו בתוכו

3 2 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרה יהיה

לו לא-יקרע : ועשית על-שוליו רמני תכלת וארגמן

ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם

3 4 סביב : פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על-שולי

המעיל סביב : והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו לה

בבאו אל-הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות :

3 6 ועשית ציץ זהב טהור ופנתת עליו פתוחת

ח ת ס א צ

מטבעתיו ק 28. v.

f termini (ex-termini) 39:15.

f annectens, 39:21. f receptus, 39:21.

f loricz, 39:23. -lun-9 v.10. 31. v.1

Vrim & Thummim.

3. Pallium.

4. Lamina coronz.

37 חתם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה

38 על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על

מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדשו

בני ישראל לכל מתנת קדשים והיה על מצחו

39 תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושפצת הכתנת שש

ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם:

40 מולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים

41 ומנבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת

אתם את אהרן אחיה ואת בניו אתו ומשחת אתם

42 ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנוד לי: ועשה להם

מכנסים כד לכסות בשר ערוה מפתנים ועור ירכים

43 יחיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד

או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא יראו עון

א ומחו חקת עולם לו ולורעו אחריו: וזה

44 דבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח

2 פד אחד בדפקר ואילם שנים תמימים: ולחם מצות

והלל מצות כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

3 סלת חמים מעשה אתם: ונתת אותם על סל אחד

4 והקרבת אתם בסל ואת הפד ואת שני האילם: ואת

אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת

5 אתם במים: ולקחת את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד

6 ואת החשוך ואפרת לו כחשב האפד: ושמת

7 המצנפת על ראשו ונתת את גזר הקדש על

8 ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם

9 כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם

10 מנבעות והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד

אהרן

קמין בזק 42

5. Tunica.
6. Cidaris.
7. Balteus.

Sacerdotum
reliquo-
rum
velles.

CAP. כט.
XXIX.
Consecratio
Sacerdotum
varis &
significanti-
bus ritibus
facta.

Fam-
lics,
Lev. 18
7.

אהרן ויד בניו : והקרבת את הפר לפני אהל מועד
 1 וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר : ושחטת
 את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקחת מדם
 הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל
 הדם תשפך אל יסוד המזבח : ולקחת את כל החלב
 3 המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה :
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו ושרף באש
 4 מחוץ למחנה טטאת הוא : ואת האיל האחד תקח
 5 וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על
 6 המזבח סביב : ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
 7 קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו : והקטרת
 8 את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניהוח
 אישה ליהוה הוא : ולקחת את האיל השני וסמך
 9 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : ושחטת את
 10 האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוף און אהרן ועל
 תנוף און בניו הימנית ועל בהן ידס הימנית ועל בהן
 11 בגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב :
 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
 2 והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
 2 אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו : ולקחת
 מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את
 3 הקרב ואת יתרה הכבד ואת שתי הכלית ואת
 4 החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים
 הוא : וכבד לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק
 2 אחד מפל המצות אשר לפני יהוה : ושמת הכל על
 2 כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תטפה לפני
 יהוה

צב 2 S יהוה

כז יהוה: ולקחת אתם מידים והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אישה הוא ליהוה: 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנח: 27 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורגם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עלים מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמים תרומתם ליהוה: ובגדי תרדש אשר לאהרן יהיו לבגיו אחריו למשחה נחם ולמלאי בם את ידם: שבעת ימים ילבישם הכהן פחתיו מבגיו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש: ואכל אהרן ובגיו את בשר האיל ואת הלחם 32 אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר בפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש לה הוא: ועשית לאהרן ולבגיו ככה ככל אשר צויתי 36 אתכה שבעת ימים תמלא ידם: ופר הטאת תעשה ליום על הכפרים וטאת על המזבח בכפרך עליו 37 ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע 38 במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני 39 תעשה בין הערבים: ועשין סלת בלול בשמן בתית 40 רבע תהיו ונסך רביעת תהיו יין לכבש האחד: ואת הכבש

portio iis data.

Ara holocausti confectura.

loge sacrificium.

Mincha.

הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הקר
 ובנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה : עלת 42
 תמיד לדרתיכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר
 אועד לכם שמה לדבר אליה שם : ונעדת שמה לבני 43
 ישראל ונקדש בכבדי : וקדשתי את-אהל מועד ואת- 44
 המזבח ואת-אהרן ואת-בניו ואת-אקדש לכהן לי :
 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : וידעו מה
 כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ 46
 מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם : ס

† suffici-
onis.

ועשת מזבח מקמר קטרת עצי שטים תעשה אתו : א
 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתיים קמתו 2
 ממנו קרנתיו : וצפית אתו זהב טהור את-גגו ואת- 3
 קירתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב :
 ושתי טבעות זהב תעשה לו ומתחת לזרו על שתי 4
 צלעותיו תעשה על-שני צדיו והיה לבתים לבדים
 לשאת אתו בהמה : ועשית את-הבדים עצי שטים ה
 וצפית אתם זהב : ונתתה אתו לפני הפרכת אשר 6
 על-ארן העדת לפני הכפרת אשר על-העדר אשר
 אועד לה שמה : והקטיר עליו אהרן קטרת סמים 7
 בפקר בפקר בהטיבו את-הנרת וקטירנה : ובהעלת 8
 אהרן את-הנרת בין הערבים וקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדרתיכם : לאתעלו עליו קטרת זרה 9
 ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-
 קרנתיו אחת בשנה מדם תטאת הכפרים אחת
 בשנה וכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה :

CAP. L. XXX.
Ara fulfitus.

פ פ פ כא 21

וידבר יהוה אל-משה לאמר : כי תשא את-ראש 11.12
 בני

Capitatio

צ ג 3 S

13 בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
 בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם : זהו
 יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
 הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
 14 ליהוה : כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה
 טו ומעלה ימן תרומת יהוה : העשיר לא ירפה והדל
 לא ימעיט מן מחצית השקל לתת את תרומת יהוה
 16 לכפר על נפשתיכם : ולקחת את כסף הכפרים
 מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
 והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-
 נפשתיכם :

17, 18 וידבר יהוה אל משה לאמר : ועשית כיור נהשת
 וכנו נהשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
 19 המזבח ונתת שמה מים : ורחצו אהרן ובניו כמנו
 כ את ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד
 ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
 להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
 ימתו והיתה להם תקעולם לו ולרעו לדרתם :

21, 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואתה קח לך בשמים
 ראש מרדרור חמש מאות וקנמך בשם מחציתו
 24 חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים : וקח
 כה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית חין : ועשית אתו
 שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן
 26 משחת קדש יהיה : ומשחת בו את אהל מועד ואת
 27 ארון העדת : ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה
 28 ואת כליה ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח העלה
 29 ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו : וקדשת אתם והיו
 קדש

eiusque finis.

Labrum aene-
uni.

oleum factū.

† cafi-
am, Es-
27: 19-
† un-
gentū.
v. 35.

5 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כֹּל הַנִּגְנַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ : וְאֵת אֶהָרָן וְאֵת
 6 בְּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדְשָׁתָם אִתָּם לְכַהֵן לִי : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 7 תְּדַבֵּר לֵאמֹר שִׁמֹן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם :
 8 עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיטָף וּבְמִתְכַנְתֶּמוּ לֹא תַעֲשׂוּ כִמֹּהוּ
 9 קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : אִישׁ אֲשֶׁר יִרְבַּח כִּמֹּהוּ
 10 וְאִשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶדַע וּנְכַרְתָּ מֵעַמּוּי :
 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נְטָף וְיִשְׁחַלֵּת
 12 וְחִלְבֵנָה סָמִים וּלְבָנָה זָבָה כֹּד בְּבַד יִהְיֶה : וַעֲשִׂיתָ לָהּ
 13 אֶתֶּה קִטְרֹת רִקָּה מַעֲשֶׂה רֹיחַ כִּמְלַח מִהוֹר קֹדֶשׁ :
 14 וְיִשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל
 15 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵק לָךְ שִׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם :
 16 וְהִקְטַרְתָּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתֶּמוּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
 17 קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה : אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִמֹּהוּ
 18 לְהַרְיִחַ בָּהּ וּנְכַרְתָּ מֵעַמּוּי :
 19 וַיְדַבֵּר יְהוָה
 20 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : רֵאָה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי
 21 בֶן־הוֹר לְמִטָּה יְהוּדֵה : וְאִמִּלָּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
 22 בְּחִכְמָהּ וּבְתַבּוּנָתָהּ וּבְדַעַתָּהּ וּבְכָל־מְלָאכָה : לְחִשְׁבַּת
 23 מַחֲשַׁבֹת לַעֲשׂוֹת בִּזְהִב וּבְכֶסֶף וּבְנֹחֶשֶׁת : וּבְחַרְשֵׁת
 24 אֵבֶן לְמִלֵּאת וּבְחַרְשֵׁר עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה :
 25 וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֵת אֱהִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֵךְ
 26 לְמוֹהֲדֵן וּבִלְבַב כָּל־חֲכָמֶיךָ לֵב נֹתְתִי חִכְמָה וַעֲשׂוּ אֵת
 27 כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ : אֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת־הָאָרֶץ לְעֵדֻת
 28 וְאֵת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל : וְאֵת־
 29 הַשִּׁלְחָן וְאֵת־כְּלָיו וְאֵת־חֲפִנְתָּהּ הַטְּהֹרָה וְאֵת־כָּל־
 30 כְּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : וְאֵת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת־
 31 כָּל־כְּלָיו וְאֵת הַכִּיּוֹר וְאֵת־כְּנֹו : וְאֵת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד
 32 וְאֵת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהָרָן הַכֹּהֵן וְאֵת־בְּגָדֵי בְּנָיו לְכַהֵן :
 33 וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֵת־קִטְרֹת הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כָּל־
 34 אֲשֶׁר

† onychen.
 † staften.
 † galbanum
 † folam cum solo.
 † v. 25.

Suffitus arom.

CAP. XXXI.
 Opifices per totos Deus constituit.

† sculptura. 35: 33.

olmo 7 11: 121

11: 121

צויתם עשו להם עגל מכסה וישתחוו לו ויזבחו לו
 ויאמרו אלזה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
 מצרים : ויאמר יהוה אל משה ראיני את העם הזה
 והנה עם קשה ערף הוא : ועתה הניחה לי ויחר אפי
 בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול : ויחל משה
 אתפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחר אפק
 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וכבד
 חזקה למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
 אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב כחרון
 אפק ונתתם על הרעה לעמך : זכר לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת לחם בך ויחבר אלהם
 ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינהם יהוה
 על הרעה אשר דבר לעשות לעמו :
 ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדת בידו להח
 כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים : והלחת
 מעשה אלהים הפה והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחת : וישמע יהושע את קול העם ברעה
 ויאמר אל משה קול מלחמה בפיחה : ויאמר אין קול
 ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
 שמע : ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
 ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר
 אתם תחת ההר : ויקח את העגל אשר עשו וישרף כ
 באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את
 בני ישראל : ויאמר משה אל אהרן מה עשית לך העם
 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה : ויאמר אהרן אל
 יחר אף אדני אמה ידעת את העם כי ברע הוא : ויאמרו
 עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי יזה משה
 האיש

ci minarus, sed Moſis precibus placatus eſt

videtur ob-
-miserat eum
-miserat eum

procedunt
-miserat eum
-miserat eum

Mofes adven-
-niens iratus
-tabulas fran-
-git.

vitulum com-
-minuit,

Aaronem
-inrepat,

† exciſa: I
† vociferatio, I
Mich. 4:
9.
† res
gezdita.

מדיו ט. י. 19. ברע ט. 17. י.

האיש אשר העלנו מצרים מערים לא ידענו מה היה

24 לו : ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו

כה באש ויצא העגל הזה : וירא משה את העם כי פרע

הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם : ויעמד משה

בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל

27 בני לוי : ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו

איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה

והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את

28 קרבו : ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום

29 ההוא כשלושת אלפי איש : ויאמר משה מלאו ידכם

היום ליהוה כי איש בכנו ובאחיו ולתת עליכם היום

ל ברכה : ויהי מפורת ויאמר משה אל העם אתם

חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי

31 אכפרה בעד חטאתכם : וישב משה אל יהוה ויאמר

אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי

32 זהב : ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא

33 מספרך אשר כתבת : ויאמר יהוה אל משה מי אשר

34 חטא לי אמהנו מספרי : ועתה לך ינתה את העם

אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום

לה פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה את העם על

א אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן : ס וידבר

יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית

מצרים מערים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותי

2 ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה : ושלחתי לפניך

מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי

3 החוי והיבוי : אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה

בקרנך כי עם קשה ערף אתה פן אכלה בדרך :

4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו

איש

de plebe
3000. fruct-
dat,

poenaque
mitigatio-
nem precibus
a Deo im-
petrat.

CAP. לג
XXXIII.
Deus ductum
populo dene-
gat,

lugenti ta-
men,

in in-
famiam.

34
33
32
31
30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

*5. In die Dominica. Respon. Sic ad
Sicut. Hoc populus dicitur
civitas. Memento vno ascendere
in interior tuum, confirmam
te. Et nunc dispone et habet
desuper te, & sciam quid faciam
tibi.*

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ עֲדִיו עָלָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִמְרָ אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁיֵהוּ עֲרַף רִגְעֵה אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וּבְלִיתִיךָ וְעֵתָה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאַרְעָה מִה אֲעִשֶׂה לָּךְ : וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵדִים מִהֵרָ חוֹרֵב : וּמֹשֶׁה 6
יָקַח אֶת־הָאֹהֶל וְנִטְהַר לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הִרְחִק מִן־הַמַּחֲנֶה וּמָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וַהֲיָה כֹּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : וַהֲיָה כַּעֲשֵׂת 8
מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יִקְוֹמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בָּאוּ הָאֹהֶלָה : וַהֲיָה 9
כַּבֵּאת מֹשֶׁה הָאֹהֶלָה יִרְדַּע עֲמֹד הָעֵנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה : וּרְאָה כָּל־הָעָם אֶת־עֲמֹד הָעֵנָן עָמַד *
פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ : וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ 11
אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוִשֵׁעַ בְּיָנוּן נָעַר לֹא יִמָּשׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֵתָה אִמְרָ אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם חֲזֹה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶתָּה אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעֶתְךָ בִּשְׁם וְגַם־מִצֵּאת חוֹן בְּעֵינַי : וְעֵתָה אִם־נָא מִצֵּאתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ : וְאַרְעָה לִּמְעַן אֲמַצֵּא חוֹן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עִמָּךְ הִגּוּי חֲזֹה : וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָּךְ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל־תִּעַלְנוּ מִזֶּה : וּבִמְהוֹ יוֹדַע אֲפֹוֹא 6
כִּי־מִצֵּאתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הִלּוּא בְּלִכְתְּךָ עִמָּנָה וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עִל־פָּנֵי הָאֲרָצָה :

& poenitenti.

intercedente Mose, gratiam praesentiam promittit.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדְּבָר חֲזֹה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לִּי אֲעִשֶׂה כִּי־מִצֵּאת חוֹן בְּעֵינַי וְאַרְעָה בִּשְׁם : וַיֹּאמֶר הֲרָאִנִּי 8
נָא אֶת־זַכְּבֹדְךָ : וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲעִמִּיר כָּל־טוֹבֵי עַל־פָּנֶיךָ 9

Mosi, gloriam suam videre gentiliis, a posteriori ostendit.

ק ב 2 י וקראתי

חסר י' 13.

*19. El Axiel. Ego transfigetis
etiam omnes habitalem
meam super facies tuos*

1. ostendam

וּקְרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וַחַנְתִּי אֶת־אִשְׁרֵי אֹהֶן
וּדְחַמְתִּי אֶת־אִשְׁרֵי אַרְחָם: וַיֹּאמֶר לֹא תִכַּל לִרְאֹת אֶת־
פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וַחֲוִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם
אֵתִי וּנְצַבְתָּ עַל־הַצֹּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשַׁמְתִּיךָ
בְּנִקְרַת הַצֹּר וְשַׁבְתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהַסְדַּלְתִּי
אֶת־כַּפִּי וּרְאִיתָ אֶת־אֲחֵרַי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ: פ

8 exclamation aduers. Domini co-
ram se: Et qualiter ero, cui
gratias ago, et miserere,
cui misereberis
scilicet 20. h. dicit: non poterit
scilicet 20. h. dicit: quia non
debet me homo, & uocat.
2 2
2 3 + in fo-
ramine.
Iof. 2. 27.

CAP. לד XXXIV.
Deus ruptum
a populo
Foedus reno-
uat.

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַל־לֶךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים
כְּרֹאשֵׁימִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַלַּחַת הַרְאשִׁים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לִבְךָ
וְעָלִיתָ בְּבִקְרֵךְ אֶל־הָרֹם סִנַּי וּנְצַבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ
הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם אִישׁ אֶל־יָרֵךְ כָּל־
הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יָדְעוּ אֶל־מוֹל הָהָר הַהוּא:
4 וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁימִים וַיִּשְׁלֶם מֹשֶׁה בְּבִקְרֵךְ
וַיַּעַל אֶל־הָרֹם סִנַּי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי

se gratiose
patfacit.

ה לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרַד יְהוָה בְּעֵנָן וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה
אֶל רְחוּם וַחֲנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת: נָצַר חַסֵּד
לְאֵלִים נִשְׂא עֵוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה וְנִקָּה פֶקֶד־עֵוֹן
אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים:
8 וַיִּמְדַּר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אֶם־נָא
מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהִי־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עִם־
קִשָּׁה עֲרַף הוּא וּפְלַחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵנוּ:
9 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית בְּרִית נָגַד כָּל־עַמֶּךָ אֶעֱשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ כָּל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה
כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךָ: שָׁמַר לֶךָ אֶת
אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּךָ הַיּוֹם הַזֶּה גֵרִשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאָמֶרֶל
1 2 וְהִכְנַעְנִי וְהַחֲמִי וְהַפְּרֹזִי וְהַחֲוִי וְהִכּוּסִי: הִשְׁמַר לֶךָ

6. Franciscus Dominus super facie
eius et vocavit Dominum glo-
ring, Deum misericordiam & gratiam
7. super gratiam & multam misericordiam
Dei & oratione.
8. 7. super misericordiam eius
109: Tenens iniquitatem & pro-
nuptiationem & peccationem: & pro-
nuptiando non purificabit, nisi tunc
pulsionem patrem, superstitios & super-
quatos.

mirabilia
facturum se
promittit.

foedera

פן
נון רבתי 7.0

פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה
 13 פן יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחתם תתצון
 14 ואת מצבתם תשברון ואת אשכנזי תכרתון : כי לא
 15 תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא :
 16 פן תכרת ברית ליושב הארץ ונגו אחרי אלהים
 17 וזבחו לאלהים וקרא לה ואכלת מזבחו : ולקחת
 18 מבנותיו לבנות ונגו בנותיו אחרי אלהיהן ונגו את
 19 בנות אחרי אלהיהן : אלהי מפכה לא תעשה לה :
 20 ארבע המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 21 אשר צויתך למועד חדש האביב כי פחדש האביב
 22 יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר
 23 פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא
 24 תפדה וערפתו כל בכור בנה תפדה ולא יראו פני
 25 ריגם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
 26 כחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת תעשה לה בכורי
 27 קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש פעמים
 28 בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי
 29 ישראל : כי אוריש גוים מפניה והרחקתי את זבלה
 30 ולא יחמד איש את ארצה בעלתה לראות את פני
 31 יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשתט על דה
 32 חמץ דם זבחי ולא יליץ לבקר זבח ת הפסח : ראשית
 33 בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
 34 בחלב אמו :

cum cananzi omnem que idololatriam interdicat,

legesque antea latas de fectis &c. studio obsequari vult.

1 masculin da bis.

23: 16.

Moses scripta foederis formula descensens e monte, in quo per 40. dies noctesque ieiunus fuit, splenduit seque vela.

קג 13 ברדת

יקמץ בזק 19 v. יל רבתי 14 v.

יהוה : את המשכן את אהלו ואת מִכְסְּהוֹ אֹהֶל
 קִרְטוֹ ואת קִרְטוֹ שֵׁי ואת בְּרִיחֵי אֶת עֲמֻדָיו ואת אֲדָנָיו :
 אֶת הָאָרְן ואת בָּדָיו אֶת הַכַּפְּרֹת ואת פְּרֻכֹת
 הַמִּסְכָּה : אֶת הַיִּשְׁלָחַן ואת בָּדָיו ואת כָּל כְּלָיו ואת
 לֶחֶם הַפָּנִים : ואת מִנְרֵת הַפָּאֹר ואת כְּלָיָה ואת
 נְרִתֶיהָ ואת שֶׁמֶן הַפָּאֹר : ואת מִזְבַּח הַקְטֹרֶת ואת
 בָּדָיו ואת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה ואת קְטֹרֶת הַסַּמִּים ואת
 מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן : אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה ואת
 מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לֹו אֶת בָּדָיו ואת כָּל כְּלָיו אֶת
 הַכִּיֹּר ואת כָּנּוֹ : אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת עֲפָדָיו ואת
 אֲדָנֶיהָ ואת מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר : אֶת יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן
 ואת יִתְדֵת הַחֹצֵר ואת מִיתְרֵיהֶם : אֶת בְּגָדֵי הַשֵּׁרָף
 לְשָׂרֵת כַּקֹּדֶשׁ אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן ואת
 בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן : וַיֵּצְאוּ כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
 מֹשֶׁה : וַיָּבֹאוּ כָל אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבוֹ וּכְלֵי אִשֶׁה
 נָדְבָרָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאכֶת
 אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבָגְדֵי הַקֹּדֶשׁ : וַיָּבֹאוּ
 הָאֲנָשִׁים עַל הַנְּשִׂים כָּל יָנִידִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנָזִים
 וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלֵי זָהָב וְכָל אִישׁ אִשֶׁה הִנִּיף תְּנוּפֶת
 זָהָב לַיהוָה : וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת
 תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ כָל מְרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנִחְשֵׁת הֵבִיאוּ
 אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אִשֶׁה נִמְצָא אֹתוֹ עֵצֵי שֹׁטִים
 לְכָל מִלְאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ : וְכָל אִשֶׁה חֲכַמַת לֵב כֹּה
 בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מִטֹּה אֶת תְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן
 וְאֶת תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ : וְכָל הַנְּשִׂים אֲשֶׁר נִשְׂא
 לְבָן אֶתְנָה בְּחֲכָמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים : וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ
 אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמַּלְאִים לְאַפֹּדֹר וּלְחֹשֶׁן :
 ואת

Populus libe-
ralissime id
facit,

f cingu-
lum,
Num.
31: 30.

f neve-
runt,
v. 26.
† nctum,
fv. 25.

בריהיו ק' v. 11.

28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
 29 ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם
 להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד
 משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: פ
 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 31 בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
 32 ולחשב מחשבת לעשות זהב וכסף ובנחשת:
 33 ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל
 34 מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
 לה אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות
 כל מלאכת חרש: וחשב ורקם בתכלת ובארנמן
 בתולעת השני ובשש זארג עשי כל מלאכה חשברי
 4 מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
 אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהפח לדעת לעשות
 את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
 חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו
 3 לבו לקרבה אל המלאכה לעשות אתה: ויקחו מלפני
 משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו אלי
 4 עוד נדבה בפקר בפקר: ויבאו כל החכמים העשים
 את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
 5 היתה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם
 להביא מרי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות
 6 אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש
 ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
 7 העם מקיאי: והמלאכה היתה נים לכל המלאכה
 לעשות

Architecti di-
vinitus voca-
ti & denomi-
nati.

CAP. 35.
XXXVI.
Qui opus ag-
gicilli, omni
materia ab-
undantes.

7
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

8 לעשות אתה והוחר: ם ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשר השב עשה אתם: ארך היריעה האחת שמונה ועשרים 9 באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת 11 תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת בן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת 12 עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרם זהב 13 ויחבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ

conficiunt aulaci tabernaculi

14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים 15 באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד 16 ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרמי 18 נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ויעש 19 מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ם ויעש את הקרשים כ 21 למשכן עצי שטים עמדים: עשר אפאת ארך הקרש ואמה וחצי האפאת רחב הקרש האחד: שתי ידת 22 לקרש האחד משלבת אחת אל אחת בן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים 23 קרשים ר א ו

& tentorii

tabulas

bases

קמין בסגולת' v. 12.

24 קרשים לפאת נגבתימנה : וארבעים אדני כסף

עשה מחת עשרים הקרשים שני אדנים מחת

הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים מחת הקרש

25 בזה האחד לשתי ידתי : ולצלע המשכן השנית לפאת

26 צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם

כסף שני אדנים מחת הקרש האחד ושני אדנים

27 מחת הקרש האחד : ולירכתי המשכן ומה עשה

28 ששה קרשים : ושני קרשים עשה למקצעת המשכן

29 בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויהיו והיו תמים

אל ראשו אל הטבעת האחת בן עשה לשניהם לשני

30 המקצעת : והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה

עשר אדנים שני אדנים שני אדנים מחת הקרש

31 האחד : ויעש בריחי עצי שטים חמישה לקרשי צלע

32 המשכן האחת : וחמישה בריחם לקרשי צלע המשכן

השנית וחמישה בריחם לקרשי המשכן לירכתים

33 ימה : ויעש את הברית התיכן לבדח בתוך הקרשים

34 מן הקצה אל הקצה : ואת הקרשים צפה זהב ואת

טבעתם עשה זהב בתיים לבריחם ויצף את הבריחם

35 לה זהב : ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני

36 ויש משור מעשה חשב עשה אתה ברכים : ויעש

לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק

37 להם ארבעה אדני כסף : ויעש מסד לפתח האהל

תכלת וארגמן ותולעת שני ויש משור מעשה רבם :

38 ואת עמודיו חמישה ואת וויהם וצפה ראשיהם

וחשקהם זהב ואדניהם חמישה נחשת :

א ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אפתיים וחצי ארפו

2 ואפה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצפהו זהב

3 טהור סבית ומחויץ ויעש לו זר זהב סביב : ויצק לו

ארבע

CAP. לו.
XXXVII.
Arcam testi-
monii,

veltes

vels

columnas

ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
 צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש 4
 בפי עצי שטים ויצף אחס זהב: ויבא את הבדים ה
 בטבעת על צלעו הארץ לשאת את הארץ: ויעש 6
 בכפרת זהב טהור אפתיים וחצי ארקה ואמה וחצי
 רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם 7
 משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב 8
 אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
 קצותיו: ויהיו הכרבים פרושי כנפים למעלה סככים 9
 בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
 הכפרת היו פני הכרבים: 5

ויעש את השלחן עצי שטים אפתיים ארכו ואמה 1
 רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אותו זהב טהור ויעש 1
 לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש 2
 זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב 3
 ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
 רגליו: לעצת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים 4
 לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים טו
 ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ויעש את 6
 הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו
 ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב
 טהור: 5

Mensam cum instrumentis.

Metel-ke, 1. Chr. 18: 17.

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה 7
 את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
 ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים 8
 מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד
 ושלשה קני מנורה מצדה השנייה שלשה 9
 גבעים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח
 רב 2 ושלשה

condelav brass.

קצותיו ק. 8.

ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח בן
 2 1 לששת הקנים היצאים מן הקנה: וכפנה ארבעה
 2 2 גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני
 הקנים מפנה וכפתר תחת שני הקנים מפנה וכפתר
 תחת שני הקנים מפנה לששת הקנים היצאים
 2 2 מפנה: כפתריהם וקנתם מפנה היו בלה מקשה
 2 3 אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
 2 4 ומחלתיה זהב טהור: בכר זהב טהור עשה אתה
 ואת כל בליה: פ

Aram suffi-
tus.

כה ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה
 2 6 רחבו רבוע ואמתיים קמתו מפניו היו קרנתיו: ויצף
 אתו זהב טהור את גוו ואת קורתיו סביב וארתי
 2 7 קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה
 לו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים
 2 8 לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים
 2 9 ויצף אתם זהב: ויעש את שמן המשתחה קדש ואת-

Oleum,

Altare holo-
causti,

א קטרת הסמים טהור מעשה רקח: ם ויעש
 את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש
 2 אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ויעש קרנתיו
 על ארבע פנתיו מפניו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת:
 3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירות ואת היערים
 ואת המזרקת את המזלגת ואת המחלת כל כליו
 4 עשה נחשת: ויעש למזבח מכבד מעשה רשת נחשת
 ה תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעת
 6 בארבע הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים: ויעש
 7 את הבדים עצי שטים ויצף אחס נחשת: ויבא את
 הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם
 8 נבוב להח עשה אתו: ם ויעש את הכיור
 נחשת

Labrum,

1800
1800
1800

f 27 s.

ויקח

נחשת ואת כננו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו
 פתח אהל מועד: ס ויעש את החצר לפאת 9
 נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה:
 עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים 1
 וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם 11
 עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
 כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם 12
 עשרה וארניהם עשרה ווי העמידים וחשקיהם כסף:
 ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה: קלעים חמש 13
 עשרה אמה אל הכתף עמודהם שלשה וארניהם
 שלשה: ולכתף השניית מזה ומזה לשער החצר 14
 קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה וארניהם
 שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משור: והארונים 15
 לעמידים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי
 ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עידי החצר:
 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת 18
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
 חמש אמות לעמת קלעי החצר: ועמדיהם ארבעה 19
 וארניהם ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם
 וחשקיהם כסף: וכל היתדות לבשמן ולחצר סביב כ
 נחשת: ס ס ס כג 23

Atrium

secundum
prescriptum
Dei.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על- 1
 פי משה עבדתי הלוים ביד איתמר בן אחרן הכהן:
 ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל 2
 אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיספך 3
 למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
 ובתולעת השני ובשש: ס כל הזהב 4
 העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב

Oblatorum
summa:
auri,

ר ג 3 u התנופה

לח עט

התנופה תישע ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים
 בה שקל בשקל הקדש : וכסף פקודי העדה מאת ככר
 ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
 הקדש : בקי לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
 לכל העבר על חפזים מן עשרים שנה ומעלה
 לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמשים מאות
 וחמשים : והי מאת ככר הכסף לצקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאת ארנים למאת הככר
 ככר לארון : ואת האלף ושבע המאות וחמשה
 ושבעים עשה וזים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק
 אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
 מאות שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל מועד
 ואת מזבח הנחשת ואת מסכר הנחשת אשר לו
 ואת כלכלי המזבח : ואת אדני החצר סביב ואת
 אדני שער החצר ואת כל יתרת המיטבן ואת כל
 יתרת החצר סביב : ומן התכלת והארגמן ותולעת
 השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי
 הקדש אשר לאהלן כאשר צוה יהוה את משה :

ingenti.

2 6f Gen. 141 221

ms.

CAP. לט.
XXXIX.
Velles Sacer-
dot. confecta.

aphod.

Flamk
nas.
Num.
17; 36.

sem lapidi-
bus ony-
thinis.

2 ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 3 ושש משיור : וירקעו את פחי הזהב וקצין פתילים
 לעשות בתוף תכלת ובתוף הארגמן ובתוף תולעת
 4 השני ובתוף השש מעשה חשב : כתפת עשור לו
 ה הברת על שני קצותיו הכר יחשב אפרתו אשר עליו
 ממו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משיור כאשר צוה יהוה את משה :
 6 ויעשו את אבני השם מספרת משבצת זהב
 7 כפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : וישם
 אתם

קצותיו ק 4.

אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה:

8 ויעש את החשן מעשה השב כמעשה האפד זהב
9 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: רבוע היה
כפול עשוי את החשן זהב ארכו וזרת רחבו כפול:

f 28:17. 10 וימלאו אבני ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד: והטור השני נפקד ספיר ויהלם: והטור

f 28:19. 11 השלישי לישם שבו ואחלמה: והטור הרביעי מרשים
שחם וישפיר מוספרת משבצת זהב במלאתם:

12 והאבנים על שמות בני ישראל הנדו שתיים עשרה
על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר

f 28:22. 13 שבט: ויעשו על החשן שדשרת נבלת מעשה עבדת
זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב

14 ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו
שתי העבדות הזהב על שתי הטבעת על קצות

15 החשן: ואת שתי קצות שתי העבדות נתנו על שתי
המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו:

16 ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי

17 טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
ממול פניו לעמית מחברתו מפעל לחשב האפד:

f 28:28. 18 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
כפתול תכלת להיות על חשב האפד ולא ינת החשן

מל האפד כאשר צוה יהוה את משה:
19 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:

f 28:30. 20 ופני המעיל בתוכו כפי תחרה שפה לפיו סביב לא
יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן

21 ותולעת שני משור: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו כה
את

Pectorale
cum 12 gem
mis.

Palium

ארת הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל כביב
26 בתוך הרמנים : פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה : ס

Tunica 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן

mitra 28 ולבגיו : ואת המצנפת שש ואת פארי המנבעת

emortalia 29 שש ואת מכנסי הכד שש משור : ואת האבנט שש

baltheus 30 משור ותכלת וארנמן ותולעת שני מעשה רקם

& lamina
coloris 31 ל כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את

עין גיר הקדש וזב טהור ויכתבו עליו מכהב פתוחי

32 חותם קדש להורה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת

על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :

33 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו :

Opus abfolu-
tum ad Moisen
defertur. 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל

34 כליו קרסיו קדשיו בריהו ועמדיו וארניו : ואת מכסה

עודת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים

לה ואת פרכת הפסד : את ארון העדת ואת בדיו ואת

36 הכפרת : את השלחן את כל כליו ואת לחם

37 הפנים : את המנורה הטהרה את נרתיה נרת

38 המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאוד : ואת

מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קנרת הפנים

39 ואת מקד פתח האהל : את מזבח הנחשת ואת

מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את

מ הכיר ואת פגו : את קלעי החצר את עמדיה ואת

אדניה ואת הפסד לשער החצר את מיתריו ויתדותיה

40 ואת כר כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את בגדי

השקר לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת

בריחיו ק. 31. v.

4 2 ואת־בגדי־בגיו־לכהן: ככל־אשר־צוה־יהוה־את־משה
4 3 בן־עשו־בני־ישׂראל־את־כל־העברה: וירא־משה־את־
כל־המלאכה־והנה־עשו־אתהּ כאשר־צוה־יהוה־בן־
עשו־ויברך־אתם־משה:

& ab eo cum
benedictione
approbatur.

וידבר־יהוה־אל־משה־לאמר: ביום־החדש־הראשון־א־
באחד־לחדש־תקים־את־משכן־אהל־מועד: ושמת־
שם־את־ארון־העדות־וספת־על־הארן־את־הפרכת:
והבאת־את־השלחן־וערכת־את־ערכו־והבאת־את־
המנורה־והעלית־את־נרותיה: ונתתה־את־מזבח־הזהב־ה
לקטרת־לפני־ארון־העדת־ושמת־את־מסך־הפתח
למשכן: ונתתה־את־מזבח־העלה־לפני־פתח־משכן
אהל־מועד: ונתת־את־הכִּיר־בין־אהל־מועד־ובין־
המזבח־ונתת־שם־מים: ושמת־את־החצר־סביב־ונתת־
את־מסך־שער־החצר:

Deo iubente
Moses Taber-
naculum eri-
git, ordine
disponit.

9 ומשחת־את־המשכן־ואת־כל־אשר־בו־וקדשת־אתו־
ואת־כל־כליו־והיה־קדש: ומשחת־את־מזבח־העלה
ואת־כל־כליו־וקדשת־את־המזבח־והיה־המזבח־קדש
קדשים: ומשחת־את־הכִּיר־ואת־בגיו־וקדשת־אתו:
11 והקרכת־את־אהרן־ואת־בגיו־אל־פתח־אהל־מועד
12 ורחצת־אתם־במים: והלבשת־את־אהרן־את־בגדי
13 הקדש־ומשחת־אתו־וקדשת־אתו־וכהן־לי: ואת־בגיו־
14 תקריב־והלבשת־אתם־כתנת: ומשחת־אתם־כאשר
15 משחת־את־אביהם־וכהנו־לי־והייתה־להית־להם
משחתם־לכהנת־עולם־לדורתם: ויעש־משה־ככל־
16 אשר־צוה־יהוה־אתו־בן־עשה: ם ויהי־בהדש
הראשון־בשנה־השנית־באחד־לחדש־הזקס־המשכן:
18 ויקם־משה־את־המשכן־וימתן־את־אדניו־וישם־את־
19 קרשיו־וימתן־את־בְּרִיחיו־ויקם־את־עמודיו: ויפרש־את־

& oleo confe-
crat, cum
omni eius
supellectili,
& Sacerdo-
tibus:

ausilio. I 6

ש א X האהל

א האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
 ב מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : ס ויתן
 ויתן את הערת אל הארץ וישם את הכבדים על הארץ
 ג ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה : ויבא את
 הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על
 ארץ העדות כאשר צוה יהוה את משה : ס
 ד ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן
 ה צפנה מחוץ לפרכת : ויערך עליו ערך להם לפני
 ו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם
 את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
 ו גובה : ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
 ז משה : ס וישם את מזבח הזהב באהל מועד
 ח לפני הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה
 ט יהוה את משה : ס וישם את מסך הפתח
 י למשכן : ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
 יא ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 יב את משה : ס וישם את הכיור בין אהל מועד
 יג ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה : ורחצו מפניו
 יד משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם : בבאם
 טו אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר
 טז צוה יהוה את משה : ס ויקם את החצר
 טז סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל
 מז משה את המלאכה : פ
 נ ויקם הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
 נא לה המשכן : ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כִּי־
 נב שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן :
 נג ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
 נד מסעיהם : ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום
 העלתו

id Deus glo-
 ria sua replet,
 & irincris ra-
 tionem mon-
 strat.

העלתו : פי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם :

חזק

סכום פסוקי דספר ואלה שמורת אלף ומאתים ותשעה .
ארט סימן : וחציו אלהים לא תקלל : ופרשיותיו יא . אי
זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כט . ולילה ללילה
יהוה דעת סימן : ופרקיו מי תורת אלהיו בלבו סימן : מניין
הפתוחות תשע וששים . והכתומות חמש ותשעים . הכל
מארה וששים וארבע פרשיות : ישלח עורך מקדש ומצוין
יסעך סימן :

(a) C. 23, 37. (b) Ief. 66: 1. (c) Pf. 29, 35. (d) Pf. 37, 31. (e) Pf. 20: 3.

ש ב 2 X ויקרא